

Sisältö

- I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- Komission asetus (EY) N:o 922/2008, annettu 19 päivänä syyskuuta 2008, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 923/2008, annettu 12 päivänä syyskuuta 2008, lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 1174/2005, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 684/2008, käyttöön otettujen polkumyynitoimenpiteiden mahdollista kiertämistä Thaimaasta lähetettyjen käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuonnilla, riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Thaimaa, koskevan tutkimuksen aloittamisesta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta 3**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 924/2008, annettu 19 päivänä syyskuuta 2008, kiintiön ulkopuolisen isoglukoosin ja sokerin viennin määrällisen rajoituksen vahvistamisesta markkinointivuoden 2008/2009 loppuun 7**
- Komission asetus (EY) N:o 925/2008, annettu 19 päivänä syyskuuta 2008, asetuksella (EY) N:o 533/2007 avatuissa tariffikiintiöissä syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana haettujen siipikarjanlihaa koskevien tuontitodistusten myöntämisestä 9
- Komission asetus (EY) N:o 926/2008, annettu 19 päivänä syyskuuta 2008, asetuksella (EY) N:o 539/2007 avatuissa tariffikiintiöissä syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana haettujen eräitä muna- ja ovalbumiinalan tuotteita koskevien tuontitodistusten myöntämisestä 11
- Komission asetus (EY) N:o 927/2008, annettu 19 päivänä syyskuuta 2008, asetuksella (EY) N:o 1385/2007 avatussa tariffikiintiössä syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana haettujen siipikarjanlihaa koskevien tuontitodistusten myöntämisestä 13
- Komission asetus (EY) N:o 928/2008, annettu 19 päivänä syyskuuta 2008, asetuksella (EY) N:o 1384/2007 avatussa tariffikiintiössä syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana haettujen Israelista peräisin olevaa siipikarjanlihaa koskevien tuontitodistusten myöntämisestä 15

II EY:n ja Euroatomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Komissio

2008/746/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 20 päivänä toukokuuta 2008, valtiontuesta, jonka Ranska on myöntänyt Le Levant -risteilyaluksen rakentamiseen (C 74/99 (ex NN 65/99)) (tiedoksiannettu numerolla K(2007) 5419) ⁽¹⁾**..... 17

2008/747/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 10 päivänä syyskuuta 2008, Korean tasavallan käyttöön ottamia kosmeettisten tuotteiden, hajuvesien ja toalettiluonnetuotteiden tuontia, jakelua ja mainontaa koskevia toimenpiteitä koskevan tutkimusmenettelyn päättämisestä (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 4837)** 35

2008/748/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 18 päivänä syyskuuta 2008, triflumisolin jättämisestä sisällyttämättä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja kyseistä ainetta sisältäville kasvinsuojelunaineille annettujen lupien peruuttamisesta (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 5075) ⁽¹⁾**..... 37

III Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN V OSASTOA SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

- ★ **Neuvoston yhteinen toiminta 2008/749/YUTP, hyväksytty 19 päivänä syyskuuta 2008, Euroopan unionin sotilaallisesta koordinoitavista Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1816 (2008) tukemiseksi (EU NAVCO)** 39

Oikaisuja

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 913/2008, annettu 18 päivänä syyskuuta 2008, muna-alan vientitukien vahvistamisesta (EUVL L 251, 19.9.2008) 43

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 914/2008, annettu 18 päivänä syyskuuta 2008, siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta (EUVL L 251, 19.9.2008) 43

Huomautus lukijalle (katso kansilehden kolmas sivu)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 922/2008,**annettu 19 päivänä syyskuuta 2008,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannosalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä syyskuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MK	31,4
	TR	68,0
	ZZ	49,7
0707 00 05	EG	162,5
	MK	43,3
	TR	72,1
	ZZ	92,6
0709 90 70	TR	95,9
	ZZ	95,9
0805 50 10	AR	64,1
	UY	71,0
	ZA	86,3
	ZZ	73,8
0806 10 10	IL	248,7
	TR	137,9
	US	196,0
	ZZ	194,2
0808 10 80	AR	92,1
	AU	195,4
	BR	74,2
	CL	83,7
	CN	73,9
	NZ	122,7
	US	91,3
	ZA	78,4
	ZZ	101,5
0808 20 50	AR	68,9
	CN	66,7
	TR	131,7
	ZA	74,4
	ZZ	85,4
0809 30	TR	122,4
	US	160,3
	ZZ	141,4
0809 40 05	IL	131,8
	TR	78,6
	XS	58,0
	ZZ	89,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 923/2008,**annettu 12 päivänä syyskuuta 2008,**

lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 1174/2005, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 684/2008, käyttöön otettujen polkumyöntitoimenpiteiden mahdollista kiertämistä Thaimaasta lähetettyjen käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuonnilla, riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Thaimaa, koskevan tutkimuksen aloittamisesta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

joka ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyöntitullin muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan ja 14 artiklan 3 ja 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Komissio on päättänyt perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan nojalla tutkia omasta aloitteestaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuonnissa käyttöön otettujen polkumyöntitoimenpiteiden mahdollista kiertämistä.

A. TUOTE

Tuote, jonka osalta toimenpiteitä mahdollisesti kierretään, on Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat käsikäyttöiset haarukkatrukit ja niiden keskeiset osat eli alustat ja hydrauliiikka, joka yleensä luokitellaan CN-koodeihin ex 8427 90 00 ja ex 8431 20 00. Käsikäyttöisillä haarukkatrukeilla tarkoitetaan trukkeja, joissa on kuormalavojen käsittelyyn tarkoitettut, pyörillä varustetut nostavat haarukkaratit ja jotka on suunniteltu siten, että käyttäjä voi kävellen ja nivellettyä vetoaisaa käyttämällä työntää, vetää ja ohjata niitä käsivoimin sileällä, tasaisella ja kovalla pinnalla. Käsikäyttöiset haarukkatrukit on suunniteltu siten, että kuormaa voidaan nostaa vetoaisaa pumppaamalla niin ylös, että kuormaa voidaan siirtää, eikä niillä ole muita lisätoimintoja tai käyttötarkoituksia, kuten i) kuormien siirtäminen ja nostaminen korkeammalle tai kuormien varastoiminen (korkealle nostavat nostovaunut), ii) kuormalavojen pinoaminen päällekkäin (pinoamistrukit), iii) kuormien nostaminen työskentelytasolle (saksinostimet) tai iv) kuormien nostaminen ja punnitseminen (punnitustrukit), jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.

Tutkimuksen kohteena ovat Thaimaasta lähetetyt, edellisessä kappaleessa määritellyt käsikäyttöiset haarukkatrukit ja niiden keskeiset osat, jäljempänä 'tutkimuksen kohteena oleva tuote', jotka ilmoitetaan tavallisesti samoihin CN-koodeihin kuin tarkasteltavana oleva tuote.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

B. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

Voimassa olevat toimenpiteet, joita mahdollisesti kierretään, ovat neuvoston asetuksella (EY) N:o 1174/2005⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 684/2008⁽³⁾, käyttöön otetut polkumyöntitullin vastaiset toimenpiteet.

C. PERUSTEET

Komissiolla on riittävästi alustavaa näyttöä siitä, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuonnissa käyttöön otettuja polkumyöntitoimenpiteitä kierretään suorittamalla tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kokoonpanotoimia Thaimaassa.

Komissiolla oleva alustava näyttö on seuraavanlaista:

- Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta yhteisöön suuntautuvan vientikaupan rakenteessa on tapahtunut merkittävä muutos sen jälkeen, kun tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevat toimenpiteet otettiin käyttöön, ja kyseiselle muutokselle ei ole olemassa muuta perusteltua syytä kuin tullin käyttöönotto.
- Tämä kaupan rakenteen muutos näyttää johtuvan Thaimaassa suoritettavista käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien kokoonpanotoimista.
- Lisäksi näyttö viittaa siihen, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin tällä hetkellä sovellettavien polkumyöntitoimenpiteiden korjaava vaikutus heikentyy sekä määrien että hinnan osalta. Määrältään huomattavan suuri tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti Thaimaasta näyttää korvanneen tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin. Lisäksi on riittävästi näyttöä siitä, että tämä tuonnin kasvu on tapahtunut hinnoilla, jotka liittävät selvästi nyt voimassa oleviin toimenpiteisiin johtaneessa tutkimuksessa määritetyn vahinkoa aiheuttamattoman hinnan.
- Komissiolla on myös riittävä alustava näyttö siitä, että käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja ja niiden keskeisiä osia myydään polkumyöntihinnoin verrattuna niille aiemmin vahvistettuun normaaliarvoon.

⁽²⁾ EUVL L 189, 21.7.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 192, 19.7.2008, s. 1.

Jos tutkimuksessa havaitaan muuta kuin edellä kuvattua perusasetuksen 13 artiklassa tarkoitettua toimenpiteiden kiertämistä, tutkimus voi koskea myös kyseisiä kiertämiskäytäntöjä.

D. MENETTELY

Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että on olemassa riittävä näyttö perusasetuksen 13 artiklan mukaisen tutkimuksen vireillepanemiseksi ja Thaimaasta lähetettyjen käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuonnin saattamiseksi kirjaamisvelvoitteen alaiseksi perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti siitä riippumatta, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Thaimaa.

a) Kyselylomakkeet

Saadakseen tutkimuksensa kannalta välttämättöminä pitämänsä tiedot komissio lähettää kyselylomakkeet Thaimaassa toimiville viejille/tuottajille ja niiden järjestöille, niille yhteisön tuojille ja niiden järjestöille, jotka toimivat yhteistyössä voimassa olevien toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneessa tutkimuksessa, sekä Kiinan kansantasavallan ja Thaimaan viranomaisille. Tietoja voidaan tarvittaessa pyytää myös yhteisön tuotannonalalta sekä Kiinan Kansantasavallan viejiltä/tuottajilta.

Kaikkien intressitahojen olisi joka tapauksessa mahdollisimman pian ja viimeistään tämän asetuksen 3 artiklassa vahvistetussa määräajassa otettava yhteyttä komissioon ja tarvittaessa pyydetävä kyselylomake 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetussa määräajassa, koska tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettua määräaikaa sovelletaan kaikkiin intressitahoihin.

Kiinan kansantasavallan ja Thaimaan viranomaisille ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta.

b) Tietojen kerääminen ja intressitahojen kuuleminen

Kaikkia intressitahoja pyydetään esittämään näkökantansa kirjallisesti ja toimittamaan asiaa tukevaa näyttöä. Komissio voi lisäksi kuulla intressitahoja, jos ne pyytävät sitä kirjallisesti ja osoittavat, että niiden kuulemiseen on olemassa erityisiä syitä.

c) Vapautus tuonnin kirjaamisvelvoitteesta tai toimenpiteistä

Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti voidaan vapauttaa kirjaamisvelvoitteesta tai siihen sovellettavista toimenpiteistä perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti silloin, kun tuontiin ei liity toimenpiteiden kiertämistä.

Koska toimenpiteiden mahdollinen kiertäminen tapahtuu yhteisön ulkopuolella, voidaan perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti myöntää vapautus sellaisille tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne

ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan, ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina perusasetuksen 13 artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä. Tuottajien, jotka haluavat vapautuksen, olisi esitettävä asiaa koskeva pyyntö ja siihen liittyvä näyttö tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa asetetussa määräajassa.

E. KIRJAAMINEN

Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti on perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättävä kirjattavaksi sen varmistamiseksi, että asianmukainen polkumyyntitulli voidaan kantaa takautuvasti kyseisen tuonnin kirjaamisen aloittamispäivästä lukien, jos tutkimuksessa todetaan toimenpiteitä kiertänyt.

F. MÄÄRÄAJAT

Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi asetettava määräajat, joiden kuluessa

- intressitahot voivat ilmoittautua komissiolle, esittää näkökantansa kirjallisesti sekä palauttaa täytetyn kyselylomakkeen tai toimittaa muita tutkimuksessa huomioon otettavia tietoja,
- Thaimaassa toimivat tuottajat voivat pyytää vapautusta tuonnin kirjaamisvelvoitteesta tai toimenpiteistä,
- intressitahot voivat esittää kirjallisen pyynnön saada tulla komission kuulemiksi.

Huomiota pyydetään kiinnittämään siihen, että useimpien perusasetuksessa säädettyjen menettelyjä koskevien oikeuksien käyttö edellyttää intressitahojen ilmoittautumista tämän asetuksen 3 artiklassa mainitussa määräajassa.

G. KIELTÄYTYMINEN YHTEISTYÖSTÄ

Jos intressitaho kieltäytyy antamasta tai ei toimita tarvittavia tietoja määräajassa tai jos se huomattavasti vaikeuttaa tutkimusta, alustavat tai lopulliset päätelmät, jotka voivat olla myönteisiä tai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

Jos todetaan, että intressitaho on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja. Jos intressitaho ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja tästä johtuen päätelmät tehdään käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti, lopputulos voi olla kyseisen intressitahon kannalta epäedullisempi kuin siinä tapauksessa, että se olisi toiminut yhteistyössä.

H. HENKILÖTIETOJEN KÄSITTELY

Tässä tutkimuksessa kerättyjä henkilötietoja käsitellään yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽¹⁾ mukaisesti.

I. KUULEMISMENETTELYSTÄ VASTAAVA NEUVONANTAJA

Jos puolustautumisosoikeuksien käytössä ilmenee vaikeuksia, intressitaho voi ottaa yhteyttä kuulemismenettelystä vastaavaan kauppapolitiikan pääosaston neuvonantajaan. Neuvonantaja on intressitahojen ja komission yksiköiden välinen yhteyshenkilö ja toimii tarvittaessa sovittelijana menettelytapakysymyksissä, jotka vaikuttavat intressitahojen etuihin kyseisessä tutkimuksessa; tällaisia kysymyksiä ovat lähinnä oikeus tutustua asiakirjoihin, sallassapito, määräaikojen pidentäminen ja kirjallisten ja/tai suullisten näkökantojen käsittely. Yhteystiedot sekä lisätietoja on saatavilla kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan verkkosivuilla kauppapolitiikan pääosaston sivustolla (<http://ec.europa.eu/trade>).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Pannaan vireille asetuksen (EY) N:o 384/96 13 artiklan 3 kohdan mukainen tutkimus sen määrittämiseksi, kierretäänkö asetuksella (EY) N:o 1174/2005, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 684/2008, käyttöön otettuja toimenpiteitä tuomalla tiettyjä CN-koodeihin ex 8427 90 00 ja ex 8431 20 00 (TARIC-koodit 8427 90 00 11 ja 8431 20 00 11) luokiteltuja käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja ja niiden keskeisiä osia yhteisöön Thaimaasta riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Thaimaa. Käsikäyttöisillä haarukkatrukeilla tarkoitetaan trukkeja, joissa on kuormalavojen käsittelyyn tarkoitettuja, pyörillä varustettuja nostavat haarukkavarret ja jotka on suunniteltu siten, että käyttäjä voi kävellen ja nivellettyä vetoaisaa käyttämällä työntää, vetää ja ohjata niitä käsivoimin sileällä, tasaisella ja kovalla pinnalla. Käsikäyttöiset haarukkatrukit on suunniteltu siten, että kuormaa voidaan nostaa vetoaisaa pumppaamalla niin ylös, että kuormaa voidaan siirtää, eikä niillä ole muita lisätoimintoja tai käyttötarkoituksia, kuten i) kuormien siirtäminen ja nostaminen korkeammalle tai kuormien varastoiminen (korkealle nostavat nostovaunut), ii) kuormalavojen pinoaminen päällekkäin (pinoamistrukit), iii) kuormien nostaminen työskentelytasolle (saksinostimet) tai iv) kuormien nostaminen ja punnitseminen (punnitustrukit).

2 artikla

Tulliviranomaiset veloitetaan asetuksen (EY) N:o 384/96 13 artiklan 3 kohdan ja 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen 1 artiklassa yksilöidyn tuonnin kirjaamiseksi.

Tuonnin kirjaamisveloite päättyy yhdeksän kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

⁽¹⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

Komissio voi velvoittaa tulliviranomaiset asetuksella lopettamaan sellaisten yhteisöön tuotavien tuotteiden tuonnin kirjaamisen, joiden valmistajat ovat hakeneet vapautusta kirjaamisveloitteesta eivätkä todistetusti kierrä polkumyynnittullejä.

3 artikla

1. Kyselylomakkeet on pyydettävä komissiolta 15 päivän kuluessa tämän asetuksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Jotta intressitahojen huomautukset voitaisiin ottaa tutkimuksessa huomioon, niiden on ilmoitauduttava komissiolle, esitettävä näkökantansa kirjallisesti ja toimitettava täytetty kyselylomake tai muut tiedot 40 päivän kuluessa tämän asetuksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ellei toisin ilmoiteta.

3. Thaimaassa toimivien tuottajien, jotka pyytävät vapautusta tuonnin kirjaamisveloitteesta tai toimenpiteistä, on toimitettava asiaa koskeva pyyntö ja siihen liittyvä näyttö samassa 40 päivän määräajassa.

4. Intressitahot voivat myös pyytää saada tulla komission kuulemiksi samassa 40 päivän määräajassa.

5. Kaikki asiaan liittyvät tiedot, kuulemista tai kyselylomaketta koskevat pyynnöt sekä tuonnin kirjaamisveloitteesta tai toimenpiteistä vapauttamista koskevat pyynnöt on toimitettava kirjallisina (ei sähköisessä muodossa, ellei toisin mainita), ja niissä on oltava intressitahon nimi, osoite, sähköpostiosoite sekä puhelin- ja faksinumero. Kaikki intressitahojen luottamuksellisia toimittamat kirjalliset huomautukset, mukaan luettuina tässä asetuksessa pyydetyt tiedot, kyselyvastaukset ja kirjeenvaihto, on varustettava merkinnällä "Limited" (?), ja niihin on liitettävä perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti ei-luottamuksellinen toisinto, joka on varustettava merkinnällä "For inspection by interested parties" (intressitahojen tarkasteltavaksi).

Komission yhteystiedot:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N105 04/090
B-1040 Brussels
Faksi (32 2) 295 65 05

⁽²⁾ Tämä tarkoittaa asiakirjan olevan tarkoitettu ainoastaan sisäiseen käyttöön. Se on suojattu Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43) 4 artiklan nojalla. Se on perusasetuksen 19 artiklassa ja vuoden 1994 GATT-sopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdyn WTO-sopimuksen (polkumyynnin vastainen sopimus) 6 artiklassa tarkoitettu luottamuksellinen asiakirja.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta

Peter MANDELSON

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 924/2008,**annettu 19 päivänä syyskuuta 2008,****kiintiön ulkopuolisen isoglukoosin ja sokerin viennin määrällisen rajoituksen vahvistamisesta
markkinointivuoden 2008/2009 loppuun**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 61 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 61 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan mukaisesti kyseisen asetuksen 7 artiklassa tarkoitetun kiintiön ulkopuolella tuotettu sokeri tai isoglukoosi voidaan viedä ainoastaan vahvistettavan määrällisen rajoituksen puitteissa.
- (2) Kiintiön ulkopuolista vientiä koskevat yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt, erityisesti vientitodistusten myöntämistä koskevat säännöt, vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 951/2006 ⁽²⁾. Vientimahdollisuuksia silmällä pitäen määrällinen rajoitus olisi kuitenkin vahvistettava markkinointivuotta kohti.
- (3) Vienti yhteisöstä on merkittävä osa joidenkin yhteisön sokerin ja isoglukoosin tuottajien taloudellisesta toiminnasta, ja niillä on perinteiset markkinat yhteisön ulkopuolella. Sokerin ja isoglukoosin vienti näille markkinoille voisi olla taloudellisesti kannattavaa myös ilman vientitukia. Tätä varten on tarpeen vahvistaa kiintiön ulkopuolisen sokerin ja isoglukoosin viennin määrällinen rajoitus siten, että kyseiset yhteisön tuottajat voivat jatkaa toimituksia perinteisille markkinoilleensa.
- (4) Markkinointivuoden 2008/2009 osalta arvioidaan, että kiintiön ulkopuolisen sokerin määrällisen rajoituksen vahvistaminen 650 000 tonniin valkoisen sokerin ekvivalenttina ilmaistuna ja kiintiön ulkopuolisen isoglukoosin määrällisen rajoituksen vahvistaminen 50 000 tonniin kuiva-aineena vastaisi markkinoiden kysyntää.

- (5) Yhteisön vienti tiettyihin lähellä sijaitseviin määräpaikkoihin ja kolmansiin maihin, jotka myöntävät yhteisön tuotteille tuonnin etuuskohtelun, on nykyään erityisen edullisessa kilpailuasemassa. Petosriskin minimoimiseksi ja jotta vältettäisiin kyseisen sokerin tai isoglukoosin mahdollisesta yhteisöön jälleentuonnista tai -toimittamisesta aiheutuvat väärinkäytökset, eräät lähellä olevat määräpaikat olisi jätettävä hyväksytyjen määräpaikkojen ulkopuolelle.
- (6) Koska isoglukoosiin liittyvien riskien arvioidaan olevan vähäisempiä tuotteen luonteen vuoksi, ne Länsi-Balkanin maat, joiden viranomaisten on myönnettävä vientitodistus yhteisöön vietävien sokeri- tai isoglukoosituotteiden alkuperän vahvistamiseksi, olisi vapautettava kyseisestä ulkopuolelle jättämisestä.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

*1 artikla***Kiintiön ulkopuolisen sokerin määrällisen rajoituksen vahvistaminen**

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 61 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdassa tarkoitettu määrällinen rajoitus 1 päivästä lokakuuta 2008 30 päivään syyskuuta 2009 on 650 000 tonnia vietäessä CN-koodiin 1701 99 kuuluvaa kiintiön ulkopuolista valkoista sokeria ilman vientitukea.
2. Vienti 1 kohdassa vahvistetun määrällisen rajoituksen puitteissa sallitaan kaikkiin määräpaikkoihin lukuun ottamatta:
  - a) kolmansia maita: Andorra, Liechtenstein, Pyhä istuin (Vatikaanivaltio), San Marino, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Montenegro, Albania, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia ja Serbia sekä Kosovo (YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244/99 mukaisesti);

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24.

- b) jäsenvaltioiden yhteisön tullialueen ulkopuolisia alueita: Färsaaret, Grönlanti, Helgoland, Ceuta, Melilla, Livignon ja Campione d'Italian alueet, ne Kyproksen tasavallan alueet, jotka eivät kuulu Kyproksen tasavallan hallituksen tosiasialliseen hallintaan;
- c) yhteisön tullialueen ulkopuolisia Euroopan alueita, joiden ulkosuhteista vastaa jokin jäsenvaltio: Gibraltar.
- b) jäsenvaltioiden yhteisön tullialueen ulkopuolisia alueita: Färsaaret, Grönlanti, Helgoland, Ceuta, Melilla, Livignon ja Campione d'Italian alueet, ne Kyproksen tasavallan alueet, jotka eivät kuulu Kyproksen tasavallan hallituksen tosiasialliseen hallintaan;
- c) yhteisön tullialueen ulkopuoliset Euroopan alueet, joiden ulkosuhteista vastaa jokin jäsenvaltio: Gibraltar.

2 artikla

Kiintiön ulkopuolisen isoglukoosin viennin määrällisen rajoituksen vahvistaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 61 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdassa tarkoitettu määrällinen rajoitus 1 päivästä lokakuuta 2008 30 päivään syyskuuta 2009 on 50 000 tonnia kuiva-aineena vietäessä CN-koodeihin 1702 40 10, 1702 60 10 ja 1702 90 30 kuuluvaa kiintiön ulkopuolista isoglukoosia ilman vientitukea.

2. Vienti 1 kohdassa vahvistetun määrällisen rajoituksen puitteissa sallitaan kaikkiin määräraippaikkoihin lukuun ottamatta:

- a) kolmansia maita: Andorra, Liechtenstein, Pyhä istuin (Vatikaanivaltio), San Marino, Bosnia ja Hertsegovina, Montenegro, Albania ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia;

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden vienti on sallittua ainoastaan, jos ne täyttävät asetuksen (EY) N:o 951/2006 4 artiklassa säädetyt edellytykset.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 925/2008,**annettu 19 päivänä syyskuuta 2008,****asetuksella (EY) N:o 533/2007 avatuissa tariffikiintiöissä syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana haettujen siipikarjanlihaa koskevien tuontitodistusten myöntämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,ottaa huomioon tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,ottaa huomioon tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista siipikarjanliha-alalla 14 päivänä toukokuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 533/2007 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 6 kohdan,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä syyskuuta 2008.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 533/2007 avataan siipikarjanliha-alan tuotteiden tuontia koskevia tariffikiintiöitä.
- (2) Syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana jätettyjen tuontitodistushakemusten, jotka koskevat osakautta 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2008, määrät ovat joidenkin kiintiöiden osalta suurempia kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava haettuihin määriin sovellettava jakokerroin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tuontitodistushakemuksiin, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 533/2007 nojalla osakaudeksi 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2008, sovelletaan tämän asetuksen liitteessä esitetyjä jakokertoimia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.⁽³⁾ EUVL L 125, 15.5.2007, s. 9.

LIITE

Ryhmän numero	Järjestysnumero	Osakaudeksi 1.10.2008-31.12.2008 jätettyihin tuontitodistushakemuksiin sovellettava jakokerroin (prosenttia)	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään osakauteen 1.1.2009-31.3.2009 (kilogrammaa)
P1	09.4067	8,622108	—
P2	09.4068	23,785825	—
P3	09.4069	1,206287	—
P4	09.4070	14,423721	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 926/2008,**annettu 19 päivänä syyskuuta 2008,****asetuksella (EY) N:o 539/2007 avatuissa tariffikiintiöissä syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana haettujen eräitä muna- ja ovalbumiinialan tuotteita koskevien tuontitodistusten myöntämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista muna- ja ovalbumiinialalla 15 päivänä toukokuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 539/2007 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 539/2007 avataan muna- ja ovalbumiinialan tuotteiden tuontia koskevia tariffikiintiöitä.
- (2) Syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana jätettyjen tuontitodistushakemusten, jotka koskevat osakautta 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2008, määrät ovat joidenkin kiintiöiden osalta suurempia kuin

käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava haettuihin määriin sovellettava jakokerroin.

- (3) Syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana jätettyjen tuontitodistushakemusten, jotka koskevat osakautta 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2008, määrät ovat joidenkin kiintiöiden osalta pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä määrät, joita varten ei ole jätetty hakemuksia, koska hakematta jääneet määrät lisätään seuraavaksi kiintiöosauksiksi vahvistettuun määrään,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tuontitodistushakemuksiin, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 539/2007 nojalla osakaudeksi 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2008, sovelletaan tämän asetuksen liitteessä esitettyjä jakokertoimia.

2. Määrät, joita varten ei ole jätetty tuontitodistushakemuksia asetuksen (EY) N:o 539/2007 nojalla ja jotka lisätään 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2009 väliseen osakauteen, vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä syyskuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUVL L 128, 16.5.2007, s. 19.

LIITE

Ryhmän numero	Järjestysnumero	Osakaudeksi 1.10.2008-31.12.2008 jätettyihin tuontitodistushakemuksiin sovellettava jakokerroin (prosenttia)	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään osakauteen 1.1.2009-31.3.2009 (kilogrammaa)
E1	09.4015	(¹)	67 500 000
E2	09.4401	46,235244	—
E3	09.4402	(²)	4 924 232

(¹) Ei sovelleta. Komissiolle ei ole toimitettu todistushakemuksia.

(²) Ei sovelleta. Haetut määrät ovat pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 927/2008,**annettu 19 päivänä syyskuuta 2008,****asetuksella (EY) N:o 1385/2007 avatussa tariffikiintiössä syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana haettujen siipikarjanlihaa koskevien tuontitodistusten myöntämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,ottaa huomioon tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 774/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eräiden yhteisön tariffikiintiöiden avaamisen ja hallinnointitavan osalta siipikarjanliha-alalla 26 päivänä marraskuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1385/2007 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana jätettyjen tuontitodistushakemusten, jotka koskevat osakautta 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2008, määrät ovat joidenkin kiintiöiden osalta suurempia kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava haettuihin määriin sovellettava jakokerroin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tuontitodistushakemuksiin, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 1385/2007 mukaisesti osakaudeksi 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2008, sovelletaan tämän asetuksen liitteessä esitettyjä jakokertoimia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä syyskuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.⁽³⁾ EUVL L 309, 27.11.2007, s. 47.

LIITE

Ryhmän numero	Järjestysnumero	Osakaudeksi 1.10.2008-31.12.2008 jätettyihin tuontitodistushakemuksiin sovellettava jakokerroin (prosenttia)
1	09.4410	0,781217
2	09.4411	(¹)
3	09.4412	0,864805
4	09.4420	1,494472
5	09.4421	6,509981
6	09.4422	1,331328

(¹) Ei sovelleta. Komissiolle ei ole toimitettu todistushakemuksia.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 928/2008,**annettu 19 päivänä syyskuuta 2008,****asetuksella (EY) N:o 1384/2007 avatussa tariffikiintiössä syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana haettujen Israelista peräisin olevaa siipikarjanlihaa koskevien tuontitodistusten myöntämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,ottaa huomioon tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2398/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Israelista peräisin olevien siipikarjanliha-alan tuotteiden yhteisöön tuontia koskevien eräiden kiintiöiden avaamisen ja hallinnointitavan osalta 26 päivänä marraskuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1384/2007 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Syyskuun 2008 ensimmäisten seitsemän päivän aikana jätettyjen tuontitodistushakemusten, jotka koskevat osakautta 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2008, määrät ovat suurempia kuin käytettävissä olevat määrät kiintiötä, jonka järjestysnumero on 09.4092, koskevien todistusten osalta. Sen vuoksi olisi määritettävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava haettuihin määriin sovellettava jakokerroin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tuontitodistushakemuksiin, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 1384/2007 mukaisesti osakaudeksi 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2008, sovelletaan tämän asetuksen liitteessä esitettyjä jakokertoimia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä syyskuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUVL L 309, 27.11.2007, s. 40.

LIITE

Ryhmän numero	Järjestysnumero	Osakaudeksi 1.10.2008-31.12.2008 jätettyihin tuontitodistushakemuksiin sovellettava jakokerroin (prosenttia)
IL1	09.4092	10,916897
IL2	09.4091	(¹)

(¹) Ei sovelleta. Komissiolle ei ole toimitettu todistushakemuksia.

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä toukokuuta 2008,

valtioneuvosta, jonka Ranska on myöntänyt Le Levant -risteilyaluksen rakentamiseen (C 74/99 (ex NN 65/99))

(tiedoksiannettu numerolla K(2007) 5419)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/746/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon laivanrakennusteollisuudelle myönnettävästä tuesta 21 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/684/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 7 kohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa⁽²⁾ ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

esittivät komissiolle huomautuksia kirjeillä, jotka oli päivätty 12 päivänä toukokuuta 1999 (A/33645) ja 19 päivänä elokuuta 1999 (A/36449).

(2) Komissio aloitti näiden tietojen perusteella 2 päivänä joulukuuta 1999⁽³⁾ tehdyllä päätöksellä perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen muodollisten tutkintamenettelyjen, joka koski tiettyjä Le Levant -risteilyaluksen rakentamiseen myönnettyjä tukia.

(3) Ranskan viranomaiset esittivät kyseisen päätöksen jälkeen huomautuksia kirjeillä, jotka oli päivätty 12 päivänä tammikuuta 2000 (A/30357), 14 päivänä kesäkuuta 2000 (A/34964), 30 päivänä huhtikuuta 2001 (A/33440) ja 11 päivänä kesäkuuta 2001 (A/34609). Komissio vastaanotti huomautuksia myös yhdeltä kolmannelta, Compagnie des Iles du Levantilta, jäljempänä 'CIL', ja toimitti ne edelleen Ranskan viranomaisille, jotka ottivat kantaa niihin.

(4) Tutkintamenettely saatettiin päätökseen Ranskan kehitystuen myöntämisestä valtioneuvosta Saint-Pierren ja Miquelonin saarilla liikenneväylälle Alstom Leroux Naval -telakalla rakennetulle Le Levant -matkustaja-alukselle 25 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyllä komission päätöksellä 2001/882/EY⁽⁴⁾, ja tuki todettiin päätöksessä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi valtioneuoksi ja sen mukaisesti Ranskan ”on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet [...] tuen keskeyttämiseksi ja perimiseksi takaisin sijoittajilta, jotka ovat välittömiä tuensaajia ja matkustaja-aluksen tämänhetkisiä omistajia”.

I MENETTELY

(1) Saatuaan tietoonsa tämän päätöksen kohteena olevan tuen komissio pyysi aluksi Ranskan viranomaisilta sitä koskevia tietoja 2 päivänä joulukuuta 1998 ja 4 päivänä kesäkuuta 1999 päivätyillä kirjeillä. Ranskan viranomaiset

⁽¹⁾ EYVL L 380, 31.12.1990, s. 27.

⁽²⁾ EYVL C 33, 5.2.2000, s. 6, ja EUVL C 23, 1.2.2007, s. 28.

⁽³⁾ EYVL C 33, 5.2.2000, s. 6.

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 12.12.2001, s. 37.

- (5) Päätös 2001/882/EY kumottiin 22 päivänä helmikuuta 2006 annetulla Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiolla ⁽⁵⁾. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi muun muassa, että komission päätöksen perusteluissa oli puutteita, sillä niiden perusteella ei voitu tarkistaa, täyttikö tuki perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun valtiontuen edellytykset.
- (6) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio aiheutti sen, että 2 päivänä joulukuuta 1999 tehdyllä päätöksellä aloitettu tutkintamenettely on edelleen kesken.
- (7) Komissio katsoi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion perusteluiden ja sille toimitettujen uusien tietojen perusteella aiheelliseksi kehottaa toistamiseen Ranskan viranomaisia ja kolmansiä esittämään perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan nojalla huomautuksensa. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta 2 päivänä joulukuuta 1999 tehtyä päätöstä täydennettiin sen vuoksi 6 päivänä joulukuuta 2006 tehdyllä päätöksellä ⁽⁶⁾.
- (8) Pyydettyään ensiksi vastausajan pidennystä, joka niille myös myönnettiin, Ranskan viranomaiset esittivät kyseisen päätöksen jälkeen huomautuksia kirjeillä, jotka oli päivätty 16 päivänä maaliskuuta 2007 (A/32335) ja 12 päivänä joulukuuta 2007 (A/40301). Huomautuksia saatiin myös kolmansilta eli CIL:ltä (21 päivänä maaliskuuta 2007 päivätyllä kirjeellä A/32446) ja sijoittajilta (1 päivänä maaliskuuta 2007 päivätyllä kirjeellä A/31951 ja 7 päivänä maaliskuuta 2007 päivätyllä kirjeellä A/32026), jotka olivat osakkuusyritysten entisiä osakkaita ja joilla oli takanaan pankin ⁽⁷⁾ tuki.
- (10) Ranska antoi kyseiset toimenpiteet tiedoksi komissiolle, jotta tämä tutkisi, ovatko ne yhteisön valtiontukimääräysten mukaisia. Komissio ilmoitti Ranskalle 27 päivänä tammikuuta 1993 päivätyllä kirjeellä, että se oli tutkinut toimenpiteet ja päättänyt sen jälkeen olla vastustamatta niitä perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan (nyk. 87 ja 88 artikla) nojalla. Komissio tarkensi kuitenkin, että kyseisten tukien myöntämisessä oli noudatettava tiettyihin toimialoihin liittyviä yhteisön oikeuden säännöksiä ja puitteita.
- (11) Tässä päätöksessä olevat viittaukset Pons-lakiin tarkoittavat Ranskan yleisen verolain 238 a HA pykälän I ja III c momentin säännöksiä, sellaisina kuin niitä sovellettiin 23 päivänä marraskuuta 1996. Säännöksistä esitetään yhteenveto seuraavassa.

Yleisen verolain 238 a HA pykälän I momentti

- (12) Yleisen verolain 238 a HA pykälän I momentin mukaisesti yritykset voivat vähentää verotettavista voitoistaan summan, joka vastaa tietyillä Ranskan merentakaisilla alueilla ja tietyissä merentakaisissa departementeissa, kuten Saint-Pierren ja Miquelonin saarilla ⁽⁸⁾, tehtyjen tuotantoinvestointien kokonaismäärää. Kyseinen pykälä muodostaa poikkeuksen yleisen verolain mukaisesta yleisestä järjestelmästä, jossa ei sallita vastaavien määrien vähentämistä yrityksen verotettavan voiton määrittämistä varten.
- (13) Yleisen verolain 238 a HA pykälän III c momentissa säädetään, että tietyillä aloilla, kuten huviveneilyn alalla, tehdyt investoinnit oikeuttavat kyseisen pykälän I momentissa säädettyyn vähennykseen vain sillä ehdolla, että budjettiministeriltä on saatu ennakkoon lupa investoinnin tekemiseen. Tällainen lupa "voidaan myöntää sen jälkeen, kun sisäasiain-, merentakaisen alueiden ja paikallishallinnon ministeriltä on pyydetty asiasta lausunto, jos investointi on sen alueen taloudellisen edun mukainen, jolla se toteutetaan, jos se sopii yhteen ympäristö- ja aluekehityspolitiikan kanssa ja jos siinä otetaan huomioon investoijien ja kolmansien edut".

II YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TOIMENPITEESTÄ

1. Pons-laki

- (9) Vuoden 1986 lisätalousarviosta 11 päivänä heinäkuuta 1986 säädetyssä laissa, sellaisena kuin se on muutettuna, säädettiin veronhuojennuksista, joita myönnettäisiin tiettyihin Ranskan merentakaisilla alueilla ja merentakaisissa departementeissa tehtäviin investointeihin (nk. Pons-laki).

⁽⁵⁾ Asia T-34/02, *EURL Le Levant 001 ym. v. komissio* (Kok. 2006, s. II-267). Ranska oli nostanut aiemmin päätöstä 2001/882/EY koskevan kumoamiskanteen, jonka yhteisöjen tuomioistuin oli hylännyt (asia C-394/01, *Ranska v. komissio*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 3.10.2002, Kok. 2002, s. I-8245).

⁽⁶⁾ EUVL C 23, 1.2.2007, s. 28.

⁽⁷⁾ Kyseinen yhtiö on pyytänyt, ettei sen nimeä julkistettaisi. Siihen viitataan sen vuoksi tässä päätöksessä vain nimityksellä "pankki".

Yleisen verolain 238 a HA pykälän III c momentti

- (14) Yleisessä verolaissa säädetään luonnollisten henkilöiden tuloverovelvollisuudesta. Tuloveroa kannetaan verovelvollisen kokonaisnettotuloista, joihin lasketaan tiettyihin tulo- ja meno-eräisiin sisältyvät kokonaisnettotulot. Nettotulot koostuvat yleensä verovelvollisten omistamista ja saamista omaisuuseristä, pääomista, palkoista jne. ja niiden harjoittamasta tuottavasta toiminnasta kertyvistä tuotoista, joista vähennetään muun muassa tiettyinä vuosina tiettyssä tulo- ja meno-eräissä todetut tappiot.

⁽⁸⁾ Saint-Pierren ja Miquelonin merentakainen yhteisö on saaristo, jonka pinta-ala on 242 neliökilometriä ja asukasluku noin 6 500. Se sijaitsee Kanadan rannikolla (noin 25 kilometrin etäisyydellä Newfoundlandista).

- (15) Kun on kyse teollisesta ja kaupallisesta tulosta, yleisen verolain 156 pykälän 1 a momentissa säädetään kuitenkin, että vähennystä ei voida tehdä teolliseen tai kaupalliseen tuloon liittyvistä toiminnoista suoraan tai välillisesti kertyvien tappioiden perusteella, kun yksikään kyseisen verotusyksikön jäsen ei osallistu jatkuvasti suoraan kyseisen toiminnon kannalta välttämättömien toimien toteutukseen. Näin on muun muassa silloin, kun toiminnon hallinnointi annetaan valtuutuksen, työsopimuksen tai muun sopimuksen perusteella oikeudellisesti tai tosiasiallisesti sellaisen henkilön tehtäväksi, joka ei ole kyseisen verotusyksikön jäsen.”
- (16) Yleisen verolain 238 a HA pykälän III c momentissa säädetään tästä periaatteesta poiketen, että 156 pykälän 1 a momentin säännöksiä ei sovelleta tappioihin, jotka johtuvat 238 a HA pykälän I momentissa tarkoitetuista investoinneista tehtävistä vähennyksistä ja investointien käytöstä, kun kyseiset investoinnit tehdään 1 päivän tammikuuta 1996 jälkeen ja budjettiministeriltä on saatu lupa investointien tekemiseen 238 a HA pykälän III c momentissa säädetyn edellytyksin.

2. Le Levant -risteilyalusta koskeva rahoitusjärjestely

- (17) Pankki ja Compagnie des Iles du Ponant -yhtiö, jäljempänä 'CIP', sopivat vuonna 1996 Le Levant -nimisen pienen ylellisen risteilyaluksen (noin 95 matkustajaa ja 55 miehistön jäsentä) rakentamiseen ja liikennöintiin liittyvistä rahoitusjärjestelyistä. Pankki, CIP ja CIL, joka on nimenomaan tätä hanketta varten perustettu CIP:n tytäryhtiö⁽⁹⁾, virallistivat sopimuksen 9 päivänä joulukuuta 1996 päivätyllä pöytäkirjalla.
- (18) Rahoitusjärjestelyn osatekijät esitellään lyhyesti seuraavassa.

Laivanisännistöyhtiö

- (19) Pankki ja CIL perustivat (alusten ja muiden merenkulkuun käytettävien alusten asemasta 3 päivänä tammikuuta 1967 annetussa laissa N:o 67-5, sellaisena kuin se on muutettuna, tarkoitettuna) merenkulkualan yhteisyrityksen, jota kutsutaan Le Levant -laivanisännistöyhtiöksi ja jonka hallinnollinen päätoimipaikka on Nantesissa. Laivanisännistöyhtiön yhtiöjärjestyksen mukaan sen tarkoi-

tuksena oli ”Le Levant -nimisen ylellisen risteilyaluksen rahoittaminen, hankinta, varustaminen ja liikennöinti”. Laivanisännistöyhtiö jaettiin 740 omistusosuuteen (”quibrats”), joista CIL omisti kaksi ja pankki loput 738.

- (20) Sovittiin, että laivanisännistöyhtiö tilaisi aluksen ranskalaisilta Leroux & Lotz Naval -telakoilta 228 550 000 Ranskan frangin (noin 35 miljoonan euron⁽¹⁰⁾) hintaan. Alus oli määrä toimittaa vuoden 1998 aikana.
- (21) CIL nimitettiin laivanisännistöyhtiön lukuun toimivaksi laivanisännäksi, jonka tehtävänä oli huolehtia palkkiota vastaan aluksen rakentamisen valvonnasta ja aluksen liikennöinnistä toimituksen jälkeen.

Osuuksien siirto

- (22) Pankki siirsi 738 osuuttaan sijoittajille, jotka ovat tuloverovollisia ja haluavat hyötyä Pons-lain mukaisista verohelpotuksista. Siirtoa varten kukin sijoittaja perusti yrityksen, jonka ainoa osakas kyseinen sijoittaja oli ja jonka tehtävänä oli osuuksien hankinta sekä laivanisännistöyhtiön omistaman aluksen liikennöinti (nk. osakkuusyhtiöt). Yhtiöt toimivat yhden miehen rajavastuuyhtiöinä (eli nk. EURL-yhtiöinä).
- (23) On huomattava, että EURL-yhtiö, jonka ainoa osakas on luonnollinen henkilö, on verotuksellisesti läpinäkyvä. Osakas sisällyttää sen vuoksi tuloverotukseensa (teollisten ja kaupallisten tulojen luokkaan) EURL-yhtiön toiminnasta saadut tulot. Osakas voi myös tarvittaessa kattaa yhtiön tappiot muilla tuloillaan edellyttäen, että kyse on luonteeltaan vastaavanlaisista tuloista ja tappioista. Yleisen verolain 156 pykälän 1 a momentin mukaisesti osakas voi kuitenkin kattaa teollisiin ja kaupallisiin tuloihin liittyvästä toiminnasta koituvat tappiot periaatteessa vain silloin, kun yksi verotusyksikön jäsenistä osallistuu henkilökohtaisesti kyseisen toiminnan kannalta välttämättömien toimien toteutukseen.

- (24) Kunkin sijoittajan oli hankittava vähintään kaksi osuutta. Hinta oli 636 216 Ranskan frangia (noin 100 000 euroa) kutakin kahden osuuden erää kohden. Osakkuusyhtiöt rahoittivat osuuksien hankinnan seuraavasti (kutakin kahden osuuden erää kohden):

— osakkaan 50 000 Ranskan frangin (noin 7 700 euron) pääomasijoitus;

⁽⁹⁾ CIL on CIP:n yksinomaisessa määräysvallassa oleva tytäryhtiö. CIP on sitoutunut vastaamaan kaikista sitoumuksista, jotka CIL antaa Le Levant -aluksen rahoitusjärjestelyn puitteissa. Komissio katsoo sen vuoksi, ettei CIP:tä ja CIL:ää ole syytä erottaa toisistaan ja CIP:hen ja CIL:ään viitataan tässä päätöksessä yhteisesti.

⁽¹⁰⁾ Euron käyttöönottoa edeltäviin tapahtumiin liittyvät Ranskan frangin määräiset summat muunnetaan viitteellisesti käyttäen kurssia 6,5 FRF = 1 €.

- pankin 8 prosentin kiinteällä korolla myöntämä laina, jonka laina-aika oli seitsemän vuotta alkaen 31 päivästä joulukuuta 1996; lainasumma oli 554 683 Ranskan frangia (noin 85 300 euroa) kutakin kahden osuuden erää kohden;
  - osuus CIL:n vakuustalletuksesta, jonka se antoi kullekin osakkuusyhtiölle vakuutena laivanisännistöyhtiön moitteettomasta hoidosta; vakuuden kokonaismäärä oli 40 miljoonaa Ranskan frangia (noin 6,15 miljoonaa euroa) eli 108 108 Ranskan frangia (noin 16 600 euroa) kutakin kahden osuuden erää kohden ja sen vuotuinen korko oli 8 prosenttia; korot pääomitettiin vuosittain 31 päivästä joulukuuta 1996; vakuus oli palautettava 31 päivänä joulukuuta 2003 lyhennyksinä ja pääomaan liitettynä korkoina.
- (25) Kun kaikki pankin omistamat osuudet oli myyty, laivanisännistöyhtiö koostui osakkuusyhtiöistä ja CIL:stä (joka omisti kaksi osuutta laivanisännistöyhtiöstä).

Aluksen toimintavaihe

- (26) Rahoitusjärjestelyn mukaan Le Levant -alusta käytettäisiin risteilyaluksena toimituksestaan lähtien vuoden 2003 loppuun. Laivanisännistöyhtiön yhtiöjärjestyksen mukaan osakkuusyhtiöt jakoivat liiketoiminnan tuotot ja tappiot suhteessa omistusosuuteensa aluksesta. On kuitenkin korostettava, että järjestely perustui ennusteeseen, jonka mukaan Le Levant -aluksen liikennöinti olisi viiden ensimmäisen toimintavuoden aikana huomattavan tappiollista. ⁽¹¹⁾
- (27) Osakkuusyhtiöiden käteisvaratarpeet johtuivat seuraavista syistä:

- laivanisännistöyhtiön tappiolliseksi ennustettu tuloslaskelma;
- vuotuiset lyhennykset ja rahoituskulut pankkilainasta, jonka pankki oli myöntänyt osuuksien oston; ja

- yhtiöiden liiketoimintakulut.

- (28) Sijoittajien oli katettava nämä käteisvaratarpeet, ja sijoittajat sitoutuivatkin virallisesti investoimaan vuosittain uudelleen verosäästöt, joita laivanisännistöyhtiölle oli kertynyt aluksen liiketoimintatappioiden vähennysten seurauksena (lukuun ottamatta viimeistä toimintavuotta, jolta kertyneet verosäästöt sijoittajat saivat pitää), korottamalla osakkuusyrityksensä pääomaa. Nämä verosäästöjen uudelleeninvestoinnit olivat osakkuusyhtiöiden ainoa rahoituslähde aluksen toimintavaiheessa.

Järjestelystä vetäytyminen

- (29) Osakkuusyhtiöt sitoutuivat myymään osuutensa pankille (ja pankki sitoutui vastavuoroisesti ostamaan kyseiset osuudet) 124 861 905 Ranskan frangin (noin 19 miljoonan euron) kokonaishintaan aluksen toimintavaiheen päättyttyä. Tämä nk. perushinta saattoi kuitenkin vaihdella noudattaen kaavaa, joka määritettiin etukäteen korkeimman vuosina 1997–2003 kulloinkin tosiasiallisesti sovelletun tuloveroprosentin perusteella. Perushinnasta vähennettiin osakkuusyhtiöiden vastuut myyntiajankohdalta (vastuut koostuivat pääasiassa CIL:n tekemästä vakuustalletuksesta ja pääomaan liitetyistä koroista). Nettohinta arvioitiin 56 494 213 Ranskan frangiksi (noin 8,7 miljoonaksi euroksi) eli 153 101 Ranskan frangiksi (noin 23 500 euroksi) kutakin kahden osuuden erää kohden. Myynti oli tarkoitus toteuttaa viimeistään 29 päivänä helmikuuta 2004.
- (30) Pankki ja CIL olivat puolestaan antaneet toisilleen sitoumukset, joiden mukaan CIL ostaisi kaikki pankin omistamat osuudet pankin maksamaa hintaa vastaavaan hintaan. Tämä siirto, jonka seurauksena CIL:stä tulisi Le Levant -aluksen laillinen omistaja, oli määrä toteuttaa viimeistään 29 päivänä helmikuuta 2004.

3. Ranskan viranomaisilta saatu lupa

- (31) Pankki ja CIP ilmoittivat 2 jaksossa kuvaillusta järjestelystä Ranskan viranomaisille saadakseen sille Pons-laissa säädettyjen verohelpotusten myöntämiseen tarvittavan luvan.
- (32) Budjettiministeri myönsi järjestelylle luvan 26 päivänä marraskuuta 1996 yleisen verolain 238 a HA pykälän III b ja c momentin mukaisesti ja päätti seuraavaa:

- Osakkuusyhtiöt voisivat vähentää investointiosuuksiensa hankintavuoden verotettavista tuloistaan (yhteenlaskettu vähennysperuste vahvistettiin 228,5 miljoonaksi Ranskan frangiksi, johon voidaan lisätä mahdolliset kuljetusmaksut).

⁽¹¹⁾ Le Levant -hankkeen toteuttajien arvopaperipörssikomitealle (COB) toimittamasta asiakirja-aineistosta ilmenee, että osakkaat "...investoivat teoriassa uudelleen lähes kaikki verosäästönsä osallistumalla osakkuusyhtiöiden vuotuisiin pääomankorotuksiin. Nämä pääomankorotukset toteutetaan siten, että yhtiöiden maksuvalmius voidaan pitää tasapainossa ilman ylijäämiä." Osakkuusyhtiöiden maksuvalmiuden osalta COB:lle toimitetun aineiston liitteenä olleesta laivanisännistöyhtiön alustavasta tuloslaskelmasta ilmenee, että tuloslaskelmaennuste oli vuosina 1996–2003 koko ajan negatiivinen.

— Yleisen verolain 156 pykälän 1 a momentin säännöksiä ei sovellettaisi tappioihin, jotka johtuvat aluksen hankinnasta ja käytöstä (tämä puolestaan mahdollisti sen, että osakkuusyhtiöt pystyivät vähentämään nämä tappiot tuloistaan).

- (33) Ranskan viranomaiset ottivat lupaa muotoillessaan nimenomaisesti huomioon tietyt järjestelyyn liittyvät tekijät ja erityisesti sen, että CIP ja Pankki "takaavat osuuksien ostamista varten perustettujen yhtiöiden yhtiöosuuksien omistajille, että ne ostavat kyseiset osuudet takaisin viidennen toimintavuoden päätyttyä 56,756 miljoonalla Ranskan frangilla".
- (34) Luvan ehtona oli, että osakkuusyhtiöt säilyttäisivät osuutensa laivanisännistöyhtiössä viiden vuoden ajan aluksen toimittamisesta ja että aluksella liikennöitäisiin viiden vuoden ajan merentakaisilla alueilla, erityisesti Saint-Pierren ja Miquelonin saarilta liikennöitävillä reiteillä. Myös osakkaiden oli määrä säilyttää osuutensa osakkuusyhtiöissä viiden vuoden ajan.
- (35) Lupahakemuksesta ilmenee lisäksi, että pankki ja CIP olivat tietoisia siitä, että niiden pyytämä verohelpotus oli perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettua valtiontukea.⁽¹²⁾ Pankki ja CIP ottivat tästä huolimatta rahoitusjärjestelyn käyttöön, vaikka lupapäätöksessä ei mainittu millään tavoin mahdollisuutta, että tuesta ilmoitettaisiin komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan mukaisesti, eikä myöskään sitä, oliko kyse yhteismarkkinoille soveltuvasta tuesta.

4. Nykytilanne

- (36) Komission hallussa olevien tietojen mukaan Le Levant -aluksen rahoitus on toteutettu 2 jaksossa kuvaillun järjestelyn mukaisesti.
- (37) Erilaiset myynti- ja ostolupaukset, jotka sitoivat osapuolet järjestelyyn, pantiin täytäntöön sovitusti ja CIL:stä tuli niiden myötä tammikuussa 2004 kaikkien Le Levant -aluksen osuuksien omistaja 17 825 989 euron hintaan.
- (38) Komissio toteaa, että Ranskan lainsäädännön mukaisesti aluksen kaikkien omistusosuuksien keskittäminen yhdelle omistajalle merkitsee laivanisännistöyhtiön purkamista.

⁽¹²⁾ Pankin ja CIP:n lupahakemus, päivätty 19 päivänä elokuuta 1996, jäljempänä "lupahakemus", sivut 21–22.

Osakkuusyhtiöt on todennäköisesti purettu ja poistettu kaupparekisteristä touko- ja heinäkuussa 2004.⁽¹³⁾

III SYYT MENETTELYN ALOITTAMISEEN

- (39) Komissio katsoi päätöksissä, jotka se teki menettelyn aloittamisesta 2 päivänä joulukuuta 1999 ja 6 päivänä joulukuuta 2006, että Pons-lain soveltaminen Le Levant -aluksen rahoitusjärjestelyyn antoi osakkuusyhtiöiden osakkaille, jäljempänä 'sijoittajat', ja CIL:lle edun, jonka myötä valtio menetti verotuloja ja joka myönnettiin sen vuoksi valtion varoista. Edun valikoivuudesta komissio totesi, että Pons-lain soveltamisala oli valikoiva, sillä sen mukaista järjestelyä sovellettiin vain tietyissä Ranskan merentakaisissa yhteisöissä. Komissio katsoi lisäksi, että tuki oli omiaan vääristämään kilpailua risteilyalusmarkkinoilla, joilla käydään tyypillisesti jäsenvaltioiden välistä kauppaa. Komissio totesi sen vuoksi, että kyseinen toimenpide oli valtiontukea.
- (40) Tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille komissio totesi, ettei se näyttänyt täyttävän direktiivin 90/684/ETY 4 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuihin kehitystukiin sovellettavia edellytyksiä. Komissio esitti epäilyjä erityisesti siitä, täyttikö tuki edellytyksen, jonka mukaan aluksen todellisen omistajan on asuttava kehitystukikelpoisella alueella, ja siitä, sisälsikö tuki käytännössä kehitysosuuden.
- (41) Komissio aloitti sen vuoksi muodollisen tutkintamenettelyn.

IV KOLMANSIEN HUOMAUTUKSET

- (42) Komissio sai huomautuksia CIL:ltä ja sijoittajien edustajilta, joilla oli takanaan pankin tuki.

1. CIL:n huomautukset

- (43) CIL kyseenalaisti huomautuksissaan ensiksikin sen, voitiinko direktiiviä 90/864/ETY soveltaa tähän tukeen. CIL katsoo, että direktiivin 90/684/ETY tarkoituksena on säännellä tukia, jotka hyödyttävät suoraan tai välillisesti yhteisöön sijoittautuneita laivanrakennustelakoita. Se päätteli sen vuoksi, että kyseistä direktiiviä voidaan soveltaa vain telakoiden hyväksi myönnettäviin tukiin. Koska komissio ei ollut esittänyt näyttöä siitä, että tuki olisi hyödyttänyt telakoita, se ei voinut perustaa tuesta laatimaansa analyysia direktiiviin 90/684/ETY.

⁽¹³⁾ Lukuun ottamatta kahta EURL-yhtiötä, joita ei ole voitu poistaa rekisteristä teknisistä syistä mutta jotka lopettivat toimintansa 2 päivänä tammikuuta 2004.

- (44) CIL kiisti myös näkemyksen, että kyse olisi perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaiset perusteet täytävästä valtiontuesta. Edusta, jonka CIL:n katsottiin saaneen sijoittajien omistamien alusosuuksien oston yhteydessä, CIL totesi, että se oli ostanut kyseiset alusosuudet takaisin osakkuusyhtiöiltä 17 825 989 euron hintaan. Kyseinen hinta ylitti aluksen markkinahinnan, jonka Barry Rogliano Salles -niminen laivameklari arvioi 14,5–16,1 miljoonaksi euroksi kesäkuussa 2004. CIL:n mukaan se ylitti myös hinnan, jolla CIL jälleenmyi aluksen kesäkuussa 2004 (15 322 581 euroa). Komission väite, jonka mukaan CIL olisi hyötynyt sijoittajien omistamien osuuksien ostosta takaisin alennettuun hintaan, ei sen vuoksi pidä paikkansa.
- (45) CIL esitti kolme huomautusta edusta, jonka sen väitettiin saaneen Le Levant -aluksen liikennöinnistä. Se katsoi ensiksikin, että oli virheellistä väittää, että se olisi liikennöinyt aluksella, sillä se oli käytännössä vain laivanisännistöyhtiön lukuun toimiva laivanisäntä ja todellinen liikenteenharjoittaja oli laivanisännistöyhtiö. CIL:n mukaan komissio ei ollut näyttänyt toteen, että tuki olisi mahdollistanut Le Levant -aluksen liikennöinnin muihin liikenteenharjoittajiin sovellettavia edellytyksiä edullisemmin ehdoin, sillä komissio ei ollut määrittänyt väittämänsä edun suuruutta.
- (46) Jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kohdistuvista vaikutuksista CIL totesi, että Le Levant -aluksen kapasiteetti oli rajallinen, sillä ei ollut liikennöity viiden ensimmäisen toimintavuotensa aikana kertaakaan yhteisön vesillä, sen asiakaskunta oli koostunut kyseisen jakson aikana pääasiassa pohjoisamerikkalaisista eli yhteisön ulkopuolelta tulevista asiakkaista eikä sen markkina-alueella toiminut yhtään eurooppalaista kilpailijaa. CIL:n mukaan oli syytä epäillä, voitiinko Le Levant -aluksen liikennöinnin katsoa voineen vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (47) CIL ei myöskään ole saanut tukea osakkuusyhtiön ominaisuudessa, sillä se oli Ranskan Euroopassa sijaitsevien alueiden ulkopuolelle sijoittautunut yhtiö, joka ei ole maksanut veroja Ranskaan eikä sen vuoksi ole voinut saada minkäänlaisia verovähennyksiä.
- tehty täydentävä päätös oli katsottava tällaiseksi uudeksi aloittamispäätökseksi.
- (49) Sijoittajien mukaan 6 päivänä joulukuuta 2006 tehdyssä täydentävässä päätöksessä oli useita virheitä ja puutteita, jotka vastasivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 22 päivänä helmikuuta 2006 antamassa tuomiossa esille otettuja puutteita ja jotka liittyivät erityisesti sijoittajien, pankin ja CIL:n välisten taloudellisten suhteiden luonteeseen.
- (50) Sijoittajat korostivat tehneensä pankin ehdotuksesta sopimuksen järjestelmään liittymisestä voidakseen hyödyntää verotuksen optimointiin tähtäävää järjestelmää. Sijoittajat korostivat lisäksi, ettei niillä ollut minkäänlaista pätevyyttä risteilytoiminnan harjoittamiseen, sillä niistä useimmat olivat ylempiä johtohenkilöitä, vapaiden ammattien harjoittajia (lääkäreitä, farmaseutteja, asianajajia, haastemiehiä, notaareja jne.) tai eläkeläisiä. Vaikka piti muodollisesti ottaa paikkansa, että sijoittajat olivat olleet osakkuusyhtiöiden osakkaita, kyseiset yhtiöt, jotka eivät olleet omistaneet muita omaisuusosuuksia kuin osuudet, eivät olleet koskaan olleet perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yrityksiä. Sijoittajat eivät olleet taloudellisia toimijoita, jotka ottivat vastatakseen taloudelliseen toimintaan liittyvistä riskeistä, vaan rahoitustuotteen hankkijoita, joille järjestelyn toteuttajat olivat taanneet tietyn vähimmäistuoton. Tämän vuoksi sijoittajat, niiden osakkuusyhtiöt ja laivanisännistöyhtiö, jonka ne olivat perustaneet, eivät voineet olla valtiontukien saajia, sillä ne eivät ole harjoittaneet taloudellista toimintaa.
- (51) Sijoittajat katsoivat lisäksi, että komissio oli tehnyt virheen soveltaessaan tarkasteltavaan tukeen direktiiviä 90/684/ETY. Ne katsoivat, että kyseistä direktiiviä voitiin soveltaa vain aluksen rakentajan (ts. laivanrakennustelakan) hyväksi myönnettyihin tukiin, joista ei komission mukaan ollut kyse tässä tapauksessa. Sijoittajien mukaan tämä komission tekemä päätelmä perustui pintapuoliseen arviointiin, sillä asian perusteellisempi tarkastelu olisi osoittanut, että myönnetty tuki suosi laivanrakennustelakkaa. Risteilyalusta koskeva sopimus oli ollut varsinainen onnenpotku kyseiselle telakalle, joka oli taloudellisesti vaikeuksissa. Koska alusta ei olisi rakennettu ilman Pons-lain mukaista rahoitusjärjestelyä, kyseiset verohelpotukset antoivat telakalle tosiasiallisesti vastikkeettoman taloudellisen edun.

2. Sijoittajien huomautukset

- (48) Sijoittajat katsoivat ensiksikin, että komission noudattama menettely oli sääntöjenvastainen. Tuomio, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi 22 päivänä helmikuuta 2006, merkitsi 2 päivänä joulukuuta 1999 tehdyn päätöksen mitätöimistä. Kyseinen päätös liittyi erottamattomasti yhteen tuomiolla kumotun lopullisen päätöksen kanssa, eikä komissio sen vuoksi olisi voinut täydentää mainittua päätöstä 6 päivänä joulukuuta 2006 tehdyllä päätöksellään. Jotta menettely olisi noudattanut sääntöjä, komission olisi pitänyt tehdä uusi päätös menettelyn aloittamisesta ja 2 päivänä joulukuuta 2006

V RANSKAN VIRANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

- (52) Ranskan viranomaiset totesivat aluksi huomautuksissaan, että Pons-lain varsinaisena tarkoituksena oli auttaa merentakaisissa yhteisöissä toimivia liikenteenharjoittajia kehittämään toimintaansa alueilla esiintyvien erityisongelmien tasaamiseksi. Kyse ei ollut sen vuoksi missään mielessä laivanrakennustuesta eikä aluksen rakentamiseen ole sitä paitsi myönnetty lainkaan suoraa tukea hankkeen puitteissa.

- (53) Aluksen rahoittaminen Pons-lain nojalla edellytti sellaisen ulkoistamisjärjestelyn käyttöä, johon osallistuvat laivansännistöyhtiön perustaneet sijoittajat asettivat aluksen varsinaisen liikenteenharjoittajan käyttöön. Ranskan viranomaiset huomauttivat kuitenkin, että vaikka kyseiset sijoittajat osallistuivat järjestelyyn vain hankkimalla valmiin rahoitustuotteen, josta saatava tuotto oli veronalaista ja johon myönnetty tuki siirrettiin liikenteenharjoittajalle ja hyödytti siten käytännössä kyseistä liikenteenharjoittajaa, koska tällä oli mahdollisuus ostaa järjestelyn lopuksi alus edullisin ehdoin. Viranomaiset kiistivät sen vuoksi muodollisesti ottaen sen, että sijoittajat voitaisiin katsoa valtiontuen saajiksi.
- (54) Ranskan viranomaiset kiistivät tuen valikoivuutta koskevan komission väitteen, jonka mukaan viranomaisille olisi annettu harkintavaltaa Pons-lain mukaisen verohelpotuksen myöntämiseen tarvittavien lupien antamisessa. Ranskan viranomaiset totesivat ensiksikin, että kyseinen näkökohta on osa Pons-lakia sellaisena kuin komissio on sen varauksetta hyväksynyt. Ranskan viranomaiset olivat lisäksi yllättyneitä siitä, että komissio piti luvan myöntämisperusteita epämääräisinä, sillä ne määritettiin hallinnollisessa ohjeessa ja ne vastasivat perusteita, joista säädetään nk. Paul- ja Girardin-laeissa⁽¹⁴⁾ komission varauksetta hyväksymien valtiontukiohjelmien osalta.
- (55) Ranskan viranomaiset totesivat lisäksi, että tukea ei ole myönnetty laivanrakennusalan hyväksi (tarkemmin ottaen Le Levant -aluksen rakentaneen laivanrakennustelakan hyväksi) eikä direktiiviä 90/684/ETY voitu sen vuoksi soveltaa tähän tukeen.
- (56) Vaikka tuen arviointi direktiivin 90/684/ETY nojalla katsottaisiinkin aiheelliseksi, Ranskan viranomaisten mukaan tuki täytti edellytykset, joiden perusteella sen voitiin katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille kyseisen direktiivin 4 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuna kehitystukena. Ranskan viranomaiset perustelivat näkemystään yksityiskohdaisemmin seuraavasti.
- (57) Edellytyksestä, jonka mukaan aluksen todellisen omistajan on asuttava tukea saavassa maassa eikä tuensaajayritys saa olla ulkomaisen yrityksen ei-toimiva tytäryhtiö, Ranskan viranomaiset totesivat, että komission vastaavanlaisessa asiassa "Renaissance"⁽¹⁵⁾ esittämän arvioinnin perusteella CIL oli katsottava aluksen tosiasialliseksi omistajaksi ja tuen varsinaiseksi saajaksi. Koska CIL oli sijoittautunut Wallisiin ja Futunaan, joka on kehitystukikelpoinen alue, asuinpaikkaa koskeva edellytys täyttyi. Koska CIL huolehti lisäksi kaikista aluksen liikennöintiin liittyvistä näkökohdista, se ei ollut ei-toimiva tytäryhtiö.
- (58) Kysymykseen siitä, sisälsikö tuki kehitysosuuden, Ranskan viranomaiset vastasivat seuraavasti:
- Ranskan viranomaiset katsoivat ensiksikin, että tuen arvioinnissa oli otettava huomioon Saint-Pierren ja Miquelonin saariston erityisolosuhteet, muun muassa sen syrjäinen sijainti, ilmastosta ja maantieteellisistä tekijöistä johtuvat vaikeat liikennöintiolosuhteet ja erityisesti saaristossa vallitseva taloudellinen ja yhteiskunnallinen tilanne, jolle on ominaista kriisissä olevan kalastusalan monopoliasema väestön elinkeinona. Ranskan viranomaiset korostivat tältä osin, että saariston elinkeinorakennetta on tärkeää monipuolistaa matkailualan suuntaan alueen talouden elvyttämiseksi. Ne ilmoittivat katsovansa, että Le Levant -aluksen liikennöinti on yksi harvoista laajoista hankkeista, joilla saatetaan kyetä elvyttämään alueen taloutta.
  - Työllisyysvaikutusten osalta Ranskan viranomaiset ilmoittivat, että Le Levant -aluksella työskenteli sen viiden ensimmäisen toimintavuoden aikana 16 Saint-Pierren ja Miquelonin saaristosta lähtöisin olevaa henkilöä. Aluksen liikennöinnistä saaristossa on aiheutunut vuosina 1999–2003 arviolta yhteensä 3 328 891 euron menot. Ranskan viranomaisten arvon mukaan tähän määrään on lisättävä menot, joita on aiheutunut Le Levant -aluksen pysähtyessä risteilyjen aikana muilla aluetukikelpoisilla alueilla sijaitsevissa satamissa.
- (59) Ranskan viranomaiset totesivat lopuksi, että tuen oikeasuhteisuutta oli arvioitava suhteellisenä eikä absoluuttisena arvona. Tuen vaikutusten arvioinnissa oli otettava huomioon saariston talouden koko ja sen taloudellinen potentiaali.

⁽¹⁴⁾ Ks. Paul-lakia koskeva komission päätös, tehty 3 päivänä joulukuuta 2001 (EYVL C 30, 2.2.2002, s. 13), ja Girardin-lakia koskeva komission päätös, tehty 11 päivänä marraskuuta 2003 (EUVL C 16, 22.1.2004, s. 24).

⁽¹⁵⁾ Ranskan suunnittelema kehitystuesta kahden Chantiers de l'Atlantiquen rakentaman ja Renaissance Financialin Ranskan Polyneesiassa liikennöimän matkustaja-aluksen myyntiin 30 päivänä maaliskuuta 1999 tehty komission päätös 1999/719/EY (EYVL L 292, 13.11.1999, s. 23).

VI RANSKAN VIRANOMAISTEN VASTAUKSET ASIANOMAISTEN ESITTÄMIIN HUOMAUTUKSIIN

- (60) Asianomaisten huomautukset on toimitettu edelleen Ranskan viranomaisille, jotka eivät ole esittäneet niistä lisähuomautuksia.

VII TOIMENPITEEN ARVIOINTI

1. Menettely

- (61) Aluksi on syytä kumota sijoittajien väitteet menettelyn sääntöjenvastaisuudesta.
- (62) Komissio ei yhdy näkemykseen, jonka mukaan se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi päätöksen 2001/882/EY, olisi merkinnyt menettelyn aloittamisesta 2 päivänä joulukuuta 1999 tehdyn päätöksen mitättömistä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimielimen toteuttaman toimen kumoaminen ei välttämättä vaikuta kyseistä tointa valmisteleviin toimiin. ⁽¹⁶⁾
- (63) Toimielimen, jonka toimi on kumottu, on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotka katsotaan kyseisen toimen ja sen kumoavan tuomion perusteluiden kannalta tarpeellisiksi kumoamisen aiheuttaneiden puutteiden korjaamiseksi. Tässä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi päätöksen 2001/882/EY sillä perusteella, että komissio ei ollut noudattanut puolustautumisoikeuksia eikä velvollisuuttaan perustella päätelmät, jotka se oli tehnyt perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuen olemassaolosta.
- (64) Tätä asiaa koskevaa lopullista päätöstä valmistelevien tointen osalta komissio on sen vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion perusteella velvollinen toteuttamaan tutkintatoimet, jotka ovat tarpeen, jotta jäsenvaltion ja asianomaisten puolustautumisoikeudet otetaan huomioon kaikilta osin. Tämä ei merkitse missään mielessä sitä, että menettelyn aloittamisesta 2 päivänä joulukuuta 1999 tehty päätös katsottaisiin mitättömäksi ja jätettäisiin ottamatta huomioon menettelyssä, kuten sijoittajat näyttävät päätelleen. Riittää, että kyseisen päätöksen puutteelliset osat muutetaan ja päätöstä täydennetään siten, että Ranskan viranomaiset ja asianomaiset voivat esittää asiasta aiheelliseksi katsomansa huomautukset perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti. ⁽¹⁷⁾ Tämä tavoite täyttyy kaikilta osin 6 päivänä joulukuuta 2006 tehdyllä täydentävällä päätöksellä.

2. Valtiontuki

- (65) Komissio toteaa muodollisen tutkintamenettelyn sekä Ranskan viranomaisten ja asianomaisten menettelyn aikana esittämien väitteiden perusteella, että Le Levant -aluksen rakentamisen ja liikennöinnin yhteydessä myönnettyt verohelpotukset ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Kyseisen kohdan mukaisesti ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion

varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”.

- (66) Kansallisen toimenpiteen katsominen valtiontueksi edellyttää seuraavien kumulatiivisten edellytysten täyttymistä: 1) valtio rahoittaa toimenpiteen tai se on myönnetty valtion varoista, 2) toimenpide on valikoiva eli suosii tiettyjä yrityksiä tai tuotannonaloja ja 3) toimenpide vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua ja on omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. ⁽¹⁸⁾
- (67) On aiheellista ilmoittaa syyt, joiden vuoksi Le Levant -aluksen rakentamisen yhteydessä toteutettujen verotoimenpiteiden voidaan katsoa täyttävän nämä edellytykset.

2.1 Valtion varoista myönnetty etu

- (68) Pons-lain säännökset, joita sovelletaan kyseiseen järjestykseen, poikkeavat yleisestä verolaista ja suosivat sen soveltamisalaa kuuluvia verovelvollisia siltä osin kuin niillä mahdollistetaan yleissääntöä suurempien verovähennysten myöntäminen. Myöntäessään tällaisen edun Ranska luopuu verovaroista ja menettää siten varoja. Sen vuoksi etu katsotaan myönnettyksi valtion varoista.
- (69) Etu on myönnetty 23 päivänä marraskuuta 1996 tehdyllä budjettiministeriön lupapäätöksellä. Luvan mukaan yleisen verolain 238 a HA pykälän III b ja c momentin nojalla myönnettävän edun saaja on ”Le Levant -laivanisännistöyhtiö”.

- (70) Laivanisännistöyhtiön tulot ovat kuitenkin verotettavia sen muodostavien osakkuusyhtiöiden tasolla, ja (yleisen verolain 238 a HA pykälän I momentin nojalla myönnettävä) mahdollisuus osuusten hankintaan käytetyn määrän vähentämiseen verotettavista tuloista koskee nimenomaan kyseisiä osakkuusyhtiöitä.

⁽¹⁶⁾ Asia C-415/96, *Espanja v. komissio*, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.11.1998 (Kok. 1998, s. I-6993,32 kohta).

⁽¹⁷⁾ Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio edellä mainitussa asiassa C-415/96, erityisesti 33 ja 34 kohta.

⁽¹⁸⁾ Ks. esimerkiksi asia C-222/04, *Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.1.2006 (Kok. 2006, s. I-289, 129 kohta).

- (71) Yleisen verolain 156 pykälän 1 a momentista yleisen verolain 238 a HA pykälän III c momentin nojalla myönnettävä poikkeus hyödyttää sijoittajia, joiden välityksellä osakkuusyhtiöiden tuloksesta kannetaan (tulo)veroa ja jotka hyötyvät sen vuoksi osakkuusyhtiöiden verotuksellisesta läpinäkyvyydestä. Luvan perusteella myönnettävillä eduilla on suoria taloudellisia vaikutuksia sijoittajien keskuudessa, sillä nämä hyötyvät verosäästöistä, joita niille kertyy Pons-lain mukaisen poikkeusjärjestelyn perusteella myönnettävien vähennysten seurauksena.
- (72) On kuitenkin huomattava, että nämä verosäästöt eivät jää sijoittajien käyttöön vaan ne käytetään ennalta määrättyyn tarkoitukseen Ranskan viranomaisten tekemällä lupapäätöksellä hyväksytyyn järjestelyn päätyttyä. Sijoituksen ehtojen mukaan sijoittajilla on velvollisuus investoida verosäästöt lähes sataprosenttisesti laivanisännistöyhtiöön oman osakkuusyhtiönsä pääoman korottamiseen Le Levant -aluksen hankinnan rahoituskustannusten ja sen liikennöinnistä kertyvien tappioiden kattamiseksi (ks. johdanto-osan 27 kappale).
- (73) Tuensaajien selvittäminen edellyttää Le Levant -aluksen hankintaan ja käyttöön osallistuvien tahojen keskinäisten suhteiden perusteellista tutkintaa.
- (74) On muistettava, että kuten CIP:n tekemästä lupahakemuksesta ilmenee, järjestelyn päätarkoituksena oli ”*matkustaja-aluksen hankinta*”.⁽¹⁹⁾
- (75) ”CIP:llä ei kuitenkaan ole tarvittavia taloudellisia resursseja Le Levant -aluksen hankintakustannusten kattamiseen perinteisen rahoituksen turvin (kiinnitysluotto).” CIP ehdottaa sen vuoksi aluksen rahoittamista ”*merentakaiseen investointiin myönnettävillä verotuilla osana rahoitusta*”, joka perustuu ”laivanisännistöyhtiön perustamiseen pohjautuvaan rahoitusjärjestelyyn”. Tätä varten pankki ”ehdottaa asiakkailleen laivanisännistöyhtiön osuuksien hankkimista ja julkistaa tarjouksen”.⁽²⁰⁾
- (76) Onkin ilmeistä, että järjestelyn tarkoituksena oli mahdollistaa se, että CIP voi hankkia aluksen, jonka omistaja se olisi. Pankin asiakkaiden joukosta valikoituneiden sijoittajien osallistumien rajoittui aluksen hankinnan rahoittamiseen.
- (77) Tarkoitukseen valittu rahoitusjärjestely on merentakaisen verovapaiden investointien⁽²¹⁾ keskuudessa erittäin yleinen nk. ulkoistettu järjestely. Järjestelyssä on kyse siitä, että yhtiö on halukas hankkimaan tuotantohyödykkeen muttei kykene tekemään investointia omin varoin vaan turvautuu ulkopuolisiin sijoittajiin, jotka hankkivat hyödykkeen ja asettavat sen kyseisen yhtiön käyttöön. Yhtiö käyttää sitä tietyn ajan ja muuttuu lakisääteisen toimintajakson jälkeen hyödykkeen omistajaksi. Tämänäyttymisissä järjestelyissä verohelpotus siirretään osittain ostajalle ja loppuosa säilyy sijoittajalla, joka saa näin tuoton sijoituksesta. Edun siirto ostajalle tapahtuu useimmiten toimintavaiheen aikana perityn vuokran alennuksen (vuokrajärjestelyn) muodossa.
- (78) Komissio on jo tarkastellut tämänäyttymisiin risteilyalusten rahoitusjärjestelyihin, jotka perustuvat Pons-lain mukaisiin etuihin, liittyviä valtiontukinäkökohtia asioissa ”Club Med”⁽²²⁾ ja ”Renaissance”⁽²³⁾. Viimeksi mainitulla asialla on erityisen paljon yhtymäkohtia Le Levant -aluksen rahoitusjärjestelyn kanssa. Molemmissa tapauksissa on kyse laivanisännistöyhtiön perustaneista sijoittajista, joiden verotustilanne mahdollistaa hyötymisen verovapautuksesta. Ostajan (Renaissance tai CIL) on tarkoitus liikennöidä sijoittajan ostamalla risteilyaluksilla määrätyn ajan merentakaisilla alueilla, ja ostaja sitoutuu ostamaan aluksen takaisin sijoittajalta toimintavaiheen päätyttyä.
- (79) Asiassa ”Renaissance” alus oli vuokrattu liikenteenharjoittajalle, jolle sijoittajien Pons-lain nojalla saama veronkevennys siirrettiin vuokran alennuksen muodossa käyttämällä johdanto-osan 77 kappaleessa kuvailtua perinteistä vuokrajärjestelyteknikkaa. Ranskan viranomaisten mukaan tämä järjestely mahdollisti ”*verotuen konkreettisen siirtämisen liikenteenharjoittajalle*”. Komissio (joka oli todennut menettelyn aloittamisesta tekemässään päätöksessä, että sijoittajat olivat välittömiä tuensaajia ja mitattavissa olevan tuen saajia⁽²⁴⁾) totesi, että ”*RF [Renaissance] on todellinen tuensaaja. Ottaen lisäksi huomioon sen, että RF on velvoitettu ostamaan alukset, sitä voidaan pitää alusten todellisena omistajana.*” Komissio erotti sen vuoksi toisistaan sijoittajat, jotka ovat välittömiä tuensaajia, ja (valtiontukisäännöissä tarkoitettuna) ”todellisen” tuensaajan, jolle verohelpotukset siirrettiin osittain aluksen markkina-arvoa alhaisemman vuokran muodossa.⁽²⁵⁾

⁽¹⁹⁾ Lupahakemus, s. 11.

⁽²⁰⁾ Lupahakemus, s. 11 ja 15.

⁽²¹⁾ Ks. Ranskan valtiovarain-, talousarvion valvonta- ja kansantalouden tilinpitovaliokunnan nimissä antama senaatin selvitys nro 51 merentakaisissa departementeissa ja merentakaisilla alueilla myönnettävistä verovapautuksista (vuosien 2002–2003 sääntömääräinen senaatin istunto, 7 päivänä marraskuuta 2003 pidetyn istunnon pöytäkirjan liitteenä oleva selvitys).

⁽²²⁾ EYVL C 279, 25.10.1995, s. 3.

⁽²³⁾ Edellä mainittu päätös 1999/719/EY.

⁽²⁴⁾ EYVL C 307, 7.10.1998, s. 6.

⁽²⁵⁾ Tämä lähestymistapa vahvistetaan käytännöllä, jota komissio sovelsi äskettäin nk. verotuksellisia taloudellisia etuyhtymiä koskevassa asiassa. Ks. tukiohjelmasta, jonka Ranska on ottanut käyttöön yleisen verolainsäädännön 39 CA pykälän nojalla, 20 päivänä joulukuuta 2006 tehty komission päätös 2007/256/EY (EUVL L 112, 30.4.2007, s. 41), 101–103 kohta.

- (80) Le Levant -aluksen tapauksessa sijoittajien (välittömien tuensaajien) verohelpotusten siirto CIL:lle toteutetaan eri tavalla. Asiassa "Renaissance" sijoittajat vuokrasivat alukset liikenteenharjoittajalle, kun taas tässä asiassa CIL omistaa muodollisesti ottaen aluksen vain laivanisännistöyhtiön lukuun toimivana laivanisäntänä ja varsinainen liikenteenharjoittaja on laivanisännistöyhtiö. Osapuolten välillä ei sen vuoksi ole lähtökohtaisesti vuokrasuhdetta, joka mahdollistaisi edun siirtämisen vuokran alentamisen muodossa.
- (81) Edun siirto CIL:lle tapahtui käytännössä seuraavasti.
- (82) Aluksen hankintakustannukset ja sen toimintatappiot kirjattiin tappioiden EURL-osakkuusyhtiöissä. Pons-lain nojalla myönnettyjen verohelpotusten ansiosta sijoittajat voivat vähentää kyseiset tappiot muista tuloveronalaisista tuloistaan ja saavat siten verosäästön, joka on käytännössä niiden saama verohelpotus ja joka myönnetään sen vuoksi yhteisön oikeudessa tarkoitettulla tavalla valtion varoista. Sen sijaan, että sijoittajat pitäisivät nämä verosäästöt itsellään, ne ovat sitoutuneet käyttämään niistä valtaosan EURL-yhtiöiden tappioiden kattamiseen liittyviin rahoituspyyntöihin.
- (83) Tavanomaisen kannattavuusajattelun mukaan sijoittaja pyrki tekemään sijoituksestaan (tässä tapauksessa aluksesta) kannattavan varmistamalla sijoitukselle tuoton, joka kattaisi hankintakulut ja kohtuullisen voitto-osuuden. Asioissa "Club Med" ja "Renaissance" käsitellyssä vuokrajärjestelyssä tähän tulokseen päästiin ostajan maksaman vuokran muodossa (ostajan maksama vuokra oli kuitenkin edullinen, sillä osa verohelpotuksesta siirrettiin ostajalle markkinahintaa alhaisemman vuokran muodossa).
- (84) Tavanomaisessa tilanteessa näiden kustannusten (kuten vuokran maksamisen tai kokonaistappioiden kattamisen) maksaja olisi sen vuoksi CIL eikä sijoittaja. Nyt tarkasteltavassa järjestelyssä kyseiset kustannukset maksetaan kuitenkin EURL-yhtiöillä ja katetaan rahoituspyyntöjärjestelmän kautta verosäästöillä, jotka ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtion varoja. CIL vapautetaan vastaavassa määrin aluksen liikennöintiin liittyvistä kustannuksista, joista sen olisi yleensä vastattava. Komissio katsoo näistä syistä, että kyse on edun siirtämisestä sijoittajilta CIL:lle. On kuitenkin huomattava, että verohelpotusta ei siirretä kokonaisuudessaan CIL:lle. Järjestelyn mukaan sijoittajat pitävät itsellään vuonna 2003 eli viimeisenä toimintavuonna kertyneet verosäästöt.
- (85) Riippumatta tästä järjestelyyn liittyvästä teknisestä erosta, sen vaikutukset ovat samat kuin asiassa "Renaissance" käsitellyssä järjestelyssä. Kuten asiassa "Renaissance", CIL saa konkreettista hyötyä Le Levant -aluksesta sen toimitamisesta lähtien eli jo ennen kuin alus siirtyy virallisesti sen omistukseen, mikä tapahtuu käytännössä sen jälkeen, kun järjestely on päättynyt. Kuten asiassa "Renaissance", alus asetetaan CIL:n käyttöön ilman, että sen edellytettiin vastaavan aluksen tosiasiallisista kustannuksista, sillä CIL:ltä ei vaadita aluksen käytöstä minkäänlaista rahallista vastiketta. Tällä tavoin alennetaan kustannuksia, jotka CIL:n olisi tavanomaisessa tilanteessa pitänyt maksaa aluksen liikennöinnistä, ja CIL saa tätä kautta edun.
- (86) Sijoittajat voivat asettaa aluksen CIL:n käyttöön maksutta Pons-lain nojalla saamiensa verohelpotusten ansiosta. Ne voivat kyseisen lain nojalla vähentää EURL-yhtiöidensä kautta verotettavista tuloistaan sekä aluksen ostohinnan että EURL-yhtiöiden tappiot, jotka sisältävät muun muassa osuuksien ostoa varten niille myönnetyn pankkilainan lyhennykset ja korot. EURL-yhtiöiden vähennyskelpoinen tulos kattaa myös kunkin yhtiön osuuden Le Levant -aluksen toiminnan tuloksesta CIL:n antaman vakuuden rajoissa.
- (87) Tämän järjestelyn ja sen seikan, että sijoittajat ottivat vastatakseen Le Levant -aluksen rahoituskustannuksista ja ainakin osittain myös käyttökustannuksista EURL-yhtiöitä hyödyttävän pakollisiin rahoituspyyntöihin perustuvan järjestelyn kautta, tarkoituksena on mahdollistaa se, että CIL voi hyötyä Pons-lain nojalla myönnettyistä eduista. Kyseinen tuen siirtojärjestely oli lupahakemuksessa määrätty edellytys, jonka Ranskan viranomaiset olivat siis hyväksyneet. Sijoittajien varojen siirto laivanisännistöyhtiölle antoi mahdollisuuden tukea toimintaa, jota CIL harjoitti Le Levant -aluksella. Ilman tätä järjestelyä aluksen liikennöinti olisi CIL:lle taloudellisesti kannattamatonta.
- (88) Sijoittajat saavat järjestelystä konkreettisen tuoton rahoitustoimen päätyttyä, jolloin CIP ja pankki ostavat sijoittajille myymänsä osuudet takaisin. Sijoittajat voivat pitää itsellään verosäästöt, jotka ovat kertyneet vuonna 2003 eli viimeisenä toimintavuonna (jolloin pakollista rahoitusosuutta ei edellytetä).
- (89) Valtion varat (jotka koostuvat sijoittajien verosäästöistä) jaetaan siis CIL:n, jolle tuki siirretään lähes kokonaisuudessaan, ja sijoittajien kesken. CIL:lle siirrettävä osa edusta muodostuu niiden rahoitusosuuksia koskevien pyyntöjen summasta, joihin sijoittajat ovat vastanneet EURL-yhtiöiden hyväksi.
- (90) CIL:n huomautuksia, joiden mukaan komissio ei ole kyennyt osoittamaan, että tuki on mahdollistanut Le Levant -aluksen liikennöinnin muihin liikenteenharjoittajiin sovellettavia ehtoja edullisemmin ehdoin, ei sen vuoksi voida hyväksyä.

(91) Komission hallussa olevien tietojen perusteella voidaan todeta, ettei hinta, jolla Le Levant -alus myytiin CIL:lle tammikuussa 2004, näytä sisältäneen lahjaosuutta, joka olisi hyödyttänyt CIL:ää. CIL:n mukaan riippumaton laivameklari arvioi jälleenmyyntihinnan aluksen markkina-arvoa korkeammaksi. Komissiolla ei ole tiedossaan muita seikkoja, jotka osoittaisivat nämä tiedot vääriksi.

2.2 Valtion varojen saajien luokittelu yrityksiksi

(92) Edun katsominen valtiontueksi edellyttää lisäksi, että se suosii tiettyjä yrityksiä (tai tiettyjä tuotannonaloja). Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määritelty yrityksen käsite kattaa kaikki taloudellista toimintaa harjoittavat tahot niiden oikeudellisesta asemasta ja rahoitustavasta riippumatta. Taloudellista toimintaa on kaikki toiminta, jossa tavaroita tai palveluja tarjotaan tietyillä markkinoilla. ⁽²⁶⁾

(93) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien vastoin totesi asiassa ”Cassa di Risparmio”, jossa se joutui erottamaan toisistaan taloudelliset toiminnot, jotka muodostuvat siitä, että ”yksi toimija yhtäältä on välittömässä yhteydessä markkinoihin, ja toisaalta välillisesti siitä, että toinen toimija käyttää määräysvaltaa ensin mainitussa toimijassa molempien yhdessä muodostaman taloudellisen kokonaisuuden puitteissa”, ettei ”pelkkä osuuksien omistaminen, vaikka ne oikeuttaisivat määräysvaltaankin, riitä tekemään kyseisten osuuksien omistavan yksikön toiminnasta taloudellista toimintaa, mikäli omistaminen johtaa ainoastaan osakkeen- tai osuudenomistajan ominaisuuteen liittyvien oikeuksien käyttämiseen ja mahdollisesti osinkojen saamiseen, jossa on kyse vain omaisuuden omistajan saamista tuotteista”. ⁽²⁷⁾

(94) Oikeuskäytäntö osoittaa sen vuoksi, että kun tutkitaan, voidaan tietty toimija katsoa yritykseksi, on käytettävä perusteena oikeudellisten muotojen lisäksi myös kussakin yksittäistapauksessa vallitsevista taloudellisista realiteeteista laadittua analyysia. Pohdittaessa kysymystä CIL:n ja sijoittajien luokittelusta yritykseksi, on sen vuoksi otettava huomioon järjestelyyn liittyvistä taloudellisista suhteista laadittu analyysi. Sen avulla voidaan määrittää, millä tavalla harjoitetaan käytännössä taloudellista toimintaa, joka koostuu Le Levant -aluksen käytöstä risteilyaluksena.

(95) On huomattava, että järjestelyn virallisten ehtojen mukaan sijoittajat toimivat laivanisännistöyhtiön koottujen EURL-yhtiöidensä välityksellä omaan lukuunsa aluksen omistajina ja liikenteenharjoittajina. CIL:n tehtäväkenttä

rajoittuu toimimiseen laivanisäntänä ”laivanisännistöyhtiön lukuun ja vastuulla”. ⁽²⁸⁾ On epäilemättä täysin mahdollista, että aluksen hallintayhtiö antaa taloudellisen toimintansa päivittäiset hallinnointitoimet hallinnoijan tehtäväksi ilman, että tämä sulkisi pois sen luokittelun valtiontukisäännöissä tarkoitetuksi yritykseksi. Tämä edellyttää kuitenkin, että se täyttää oikeuskäytännössä vahvistetut ratkaisevan tärkeät kriteerit eli on mukana toiminnassa, jossa on kyse tavaroiden ja palvelujen tarjoamisesta tietyillä markkinoilla, eikä pelkästään toiminnassa, joka rajoittuu osuuksien omistamiseen ja osinkojen saamiseen.

(96) Komissio toteaa, että laivanisännistöyhtiön yhtiöjärjestyksen mukaan kukin sijoittaja käyttää osuuksiensa kautta oikeuksia alukseen nähden ja näitä oikeuksia voidaan käyttää vain yhdessä (kukin osuus antaa myös oikeuden vastaavaan osaan aluksen toiminnasta saatavista tuloista). Sijoittajat käyttävät oikeuksiaan yhtiökokouksessa, jossa kullakin osakkaalla on äänioikeus, joka on suhteutettu sen omistusosuuteen laivanisännistöyhtiöstä. Tältä kannalta sijoittajien tilanne on verrattavissa osakkeenomistajien tai yhtiökumppaneiden tilanteeseen.

(97) Sijoittajat eivät myöskään osallistu aktiivisesti Le Levant -aluksen liittyvään taloudelliseen toimintaan, joka on kokonaisuudessaan CIL:n vastuulla. Hallinnointivaltuutuksen mukaan CIL vastaa kaikista aluksen liikennöintiin liittyvistä näkökohdista ja sillä on kaikki aluksen liikennöinnin edellyttämät valtuudet. Tämä sulkee pois mahdollisuuden, että sijoittajat puuttuisivat aluksen liikennöintiin. Sen vuoksi todetaan seuraavaa:

— CIL vastaa aluksen varustamisesta, huollosta, liikennöinnistä sekä teknisestä ylläpidosta ja liikkeenjohdosta.

— CIL organisoii hotelli- ja ravintolapalveluiden tarjoamisen, välisatamakäynnit ja matkailukierrokset. CIL vastaa satama- ja luotsausmaksujen jne. hallinnoinnista. Se liikennöi aluksella parhaiden mahdollisten taloudellisten edellytysten mukaisesti ja ”sillä on valtuudet tehdä rahtausopimuksia ja yleisemmällä tasolla neuvotella kaikista liiketoimista” (hallinnointivaltuutuksen 3.1 artikla). Laivanisännistöyhtiö on sen vuoksi antanut CIL:lle käytännössä avoimen valtakirjan hoitaa alukseen liittyvää pääasiallista taloudellista toimintaa eli Le Levant -aluksella tarjottavia risteilypalveluja.

⁽²⁶⁾ Ks. esimerkiksi edellä mainittu tuomio asiassa *Cassa di Risparmio*, 107 ja 108 kohta.

⁽²⁷⁾ Edellä mainittu tuomio asiassa *Cassa di Risparmio*, 109–114 kohta.

⁽²⁸⁾ Le Levant -laivanisännistöyhtiön hallinnointivaltuutus, COB:lle toimitetun asiakirja-aineiston liite 4, jäljempänä ’hallinnointivaltuutus’.

- ”Laivanisäntä käyttää kolmansiin nähden laajimpia mahdollisia valtuuksia laivanisännistöyhtiön omaisuuden hoidon ja liikkeenjohdon osalta ja voi toteuttaa omaisuuden luovutusta lukuun ottamatta mitä tahansa hallintotoimia, mukaan lukien aluksen poistaminen käytöstä” (hallinnointivaltuutuksen 6 artikla). Yhteisyritys antaa siis CIL:lle lähes täyden riippumattomuuden, sillä se voi jopa poistaa omasta aloitteestaan ja sijoittajia kuulematta aluksen käytöstä eli lopettaa liikennöinnin sillä.
- Hallinnointivaltuutuksen 6 artiklan mukaan hallinnoija ”toteuttaa tai teettää laivanisännistöyhtiön lukuun erityisesti seuraavat toimet: henkilöstön työhönnotto ja henkilöstöhallinto, aluksen työaikajärjestelyt [...]. Hallinnoijalle annetut valtuudet ovat laajimmat mahdolliset, jotta se voi järjestää laivanisännistöyhtiön johdon mahdollisimman joustavasti.”
- (98) Sijoittajien jättäytyminen aluksen liikennöinnin ulkopuolelle ei perustu liiketoimintapäätökseen, jota sijoittajat voisivat harkita vapaasti uudelleen, vaan järjestelyn perusrakenteeseen. Kun osakkuusyhtiöiden sijoitussopimusten voimassaolo on päätynyt, kunkin osakkuusyhtiön johon tulee kaksi laivanisäntää, jotka edustavat käytännössä pankin johtoa. Nämä laivanisännät tai henkilöt, joita pankki edustaa, vastaavat kaikista osakkuusyhtiöiden perustamiseen ja toimintaan liittyvistä käytännön näkökohdista ja toimivat yhtiökumppanien sijaan osakkuusyhtiöiden edustajina yhtiökokouksissa (joissa sijoittajat voisivat teoriassa käyttää alukseen ja sen liikennöintiin liittyviä oikeuksiaan). Sijoittaja voi kuitenkin nimittää muita hallinnoijia tai huolehtia itse EURL-yhtiönsä johdosta vain sillä ehdolla, että se luopuu pankin antamasta osuuksien ostolupauksesta, joka on tae sijoituksen tuottavuudesta. Laivanisännistöyhtiön lukuun toimivan laivanisännän valinnasta ja sen valtuutuksen ehdoista voidaan todeta, että laivanisännistöyhtiön yhtiöjärjestyksessä (jonka pankki ja CIP ovat laatineet) CIL on nimitetty laivanisännistöyhtiön lukuun toimivaksi laivanisännäksi, eikä tätä valintaa voida peruuttaa kuin vakavan rikkomuksen tai vilpin vuoksi. Komissio toteaa sen vuoksi, ettei järjestelyssä tarjota minkäänlaista mahdollisuutta laivanisännistöyhtiön puuttumiseen Le Levant -aluksen käyttöön risteilyaluksena eli aluksella harjoitettavaan taloudelliseen toimintaan, josta CIL on yksin vastuussa. Voidaan päätellä, että sijoittajat ovat liittyneet järjestelyyn sopimuksella, jonka ehdot ne ovat voineet määrittää vapaasti.
- (99) On lisäksi huomattava, että hallintayhtiön ja laivanisännän välisessä suhteessa hyödykkeen käyttöön liittyvä taloudellinen riski kuuluu yleensä omistajan vastuulle, koska laivanisäntä saa korvauksen palveluistaan eikä ole kiinnostunut liiketoiminnan tuloksista. Le Levant -aluksen tapauksessa sijoittajat, joille hankkeen toteuttajat ovat antaneet takeet sijoituksen tuottavuudesta, eivät kuitenkaan joudu vastaamaan konkreettisista riskeistä, jotka liittyvät Le Levant -aluksella harjoitettavan liiketoiminnan tulokseen. Kyseisistä riskeistä vastaa käytännössä CIL. Se on suostunut ottamaan täyden vastuun vuodet 1996–2003 kattavien liiketoimintaennusteiden mukaiset tappiot ylittävistä osasta tappioita, vaikka se omistaa vain kaksi osuutta laivanisännistöyhtiön kaiken kaikkiaan 740 osuudesta. Komissio toteaa, että tämä riskien jakautuminen, joka poikkeaa liikenteenharjoittajan ja laivanisännän tavanomaisesta suhteesta, on osoitus siitä, että CIL on yksin vastuussa alukseen liittyvästä liiketoiminnasta.
- (100) Le Levant -hanketta kuvaillaankin potentiaalisille sijoittajille täysin perustellusti ”*tuottavana ja riskittömänä sijoituksena, ilman hallinnointihuolia*” sen sijaan, että sitä kuvailtaisiin tarjouksena osallistua Le Levant -aluksella tehtävien risteilyjen järjestämiseen, myyntiin ja markkinointiin. ⁽²⁹⁾ Selkeä osoitus CIL:n ja sijoittajien todellisista suhteista on myös se, että ”*CIP luokitellaan tytäryhtiönsä CIL:n kautta*” laivanisännistöyhtiön lukuun toimivaksi ”*varustajaksi ja laivanisännäksi*”. ⁽³⁰⁾
- (101) Tämä organisaatorakenne on täysin järjestelyn tavoitteen mukainen, sillä tarkoituksena on, että CIL hankkii aluksen ja sijoittajat osallistuvat vain aluksen rahoittamiseen eivätkä pyri puuttumaan sen liikennöintiin. Sijoittajat ovat yhtiöidensä kautta aluksen virallisia omistajia, mutta tämä perustuu puhtaasti verosuunnitteluun liittyviin seikkoihin eikä merkitse konkreettista osallistumista aluksen käyttöön kaupallisiin tarkoituksiin.
- (102) Sijoittajien toiminta rajoittuu pääomasijoitukseen, johon liittyy tuotto-odotuksia, eikä kyse ole konkreettisesta osallistumisesta Le Levant -aluksen liikennöintiin. CIL, joka toimii virallisesti ainoastaan laivanisäntänä, on sitä vastoin saanut takeet siitä, että kun järjestely on päätynyt, alus siirtyy sen yksinomistukseen hintaan, jonka laskentatapa on vahvistettu ennakkoon. Lisäksi ennen kuin sen oikeudet alukseen vahvistetaan juridisesti, se voi päättää vapaasti (suhteessa sijoittajiin) aluksen liikennöintijärjestelyistä. Tämä merkitsee, että kun on kyse Le Levant -aluksen käytöstä kaupallisiin tarkoituksiin, CIL:n voidaan katsoa toimivan aluksen tosiasiallisen omistajan tavoin.
- (103) Le Levant -aluksen liikennöinnin osalta ainoastaan CIL voidaan katsoa perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi yritykseksi. Koska sijoittajat eivät ole kyseisessä kohdassa tarkoitettuja yrityksiä, edut, jotka ne ovat saaneet valtion varoista osana Le Levant -aluksen rahoitusjärjestelyä, eivät ole valtiontukea.

⁽²⁹⁾ COB:lle toimitettuun asiakirja-aineistoon sisältynyt esite, jonka otsikko on ”Devenez copropriétaire du navire de croisière Le Levant”.

⁽³⁰⁾ Ks. ed. alaviite. Ranskan merioikeuden mukaan osakkuus aluksessa ei merkitse automaattisesti osakkaan katsomista aluksen varustajaksi. Aluksen käyttäjistä voidaan esittää vain kyseiseen alukseen liittyviin hallintasäännöksiin (joissa säädetään kapteenin nimittämisestä, merenkulkua koskevasta vastuusta ja/tai kaupallista liikkeenjohtoa koskevasta vastuusta) perustuvia oletuksia, jotka voidaan vahvistaa tai kumota (merenkulkualusten varustamisesta ja myynnistä 3 päivänä tammikuuta 1969 säädetty laki N:o 69–8, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 ja 2 pykälän).

(104) Tarkastellessaan huomautuksia, jotka asianomaiset ovat esittäneet laivanrakennustelakan asemasta, komissio toteaa, ettei niissä esitetä mitään todisteita telakalle myönnetystä edusta, joka olisi rahoitettu valtion varoin. Muodollisessa tutkintamenettelyssä ei sen vuoksi ole saatu mitään näyttöä siitä, että kyseinen telakka voitaisiin katsoa tuensaajaksi.

2.3 Toimenpiteen valikoivuus

(105) Valtion toteuttaman toimenpiteen erityisyys eli sen valikoivuus on yksi perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtiontukien käsitteen tunnusomaisista piirteistä. Tältä osin on tutkittava, hyödyttääkö kyseinen verotoimenpide ainoastaan tiettyjä yrityksiä tai tiettyjä toimialoja. ⁽³¹⁾

(106) Jotta verotoimenpidettä voitaisiin pitää lähtökohtaisesti valtiontukena, siitä hyötyvien yritysten on kuuluttava ryhmään, joka on joko oikeudellisesti tai tosiasiallisesti tarkoin määritetty kyseisellä toimenpiteellä käyttöön otettua arviointiperustetta sovellettaessa. ⁽³²⁾ Tarkasteltavana olevassa tapauksessa riittää, kun todetaan, että kyse on Pons-lain nojalla toteutetusta toimenpiteestä eli verojärjestelmästä, joka on suunnattu vain Ranskan tietyissä merentakaisissa yhteisöissä tehtäviin investointeihin. Komissio on jo todennut toimenpiteen valikoivaksi 27 päivänä tammikuuta 1993 tekemällään päätöksellä, jossa se ilmoitti, ettei se vastusta Pons-lailla käyttöön otettua valtiontukiohjelmia. ⁽³³⁾

(107) Komission mielestä se, että tarkasteltavana oleva toimenpide perustuu Pons-lain mukaisen valikoivan järjestelmän soveltamiseen, on riittävä osoitus toimenpiteen valikoivuudesta. Komission ole sen vuoksi tarpeen ottaa kantaa harkintavaltaan, jota Ranskan viranomaisilla on yleisen verolain 238 a HA pykälän III b momentissa säädetyn luvan myöntämisessä ja jonka komissio on ottanut esille vain ohimennen.

2.4 Edellytykset, jotka koskevat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kohdistuvia vaikutuksia ja kilpailun vääristymistä

(108) Ranskan viranomaiset ja CIL ovat korostaneet, että Le Levant -aluksella on liikennöity Saint-Pierren ja Miquelonin saaristosta liikennöitävillä reiteillä eli erittäin suppeilla markkinoilla, joilla ei toiminut muita risteilyalan yhtiöitä.

CIL on ottanut esille myös Le Levant -aluksen kapasiteetin pienuuden ja sen, että risteilytarjonta oli suunnattu pääasiassa pohjoisamerikkalaiselle asiakaskunnalle. Ranskan viranomaiset ja CIL kiistävät näistä syistä sen, että CIL:lle myönnetty etu olisi voinut vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(109) Tuilla, joilla pyritään eri tavoin vapauttamaan yritys kustannuksista, joista sen olisi muuten vastattava liikkeenjohdossaan tai tavanomaisessa toiminnassaan, vääristetään lähtökohtaisesti kilpailuolosuhteita. ⁽³⁴⁾ On todettu, että tukien myöntäminen yritykselle, joka harjoittaa toimintaa yhteisön markkinoilla, on aina omiaan vääristämään kilpailua ja vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. ⁽³⁵⁾

(110) Komissio toteaa, että Saint-Pierren ja Miquelonin saaristosta lähtevien risteilyjen ei ole aiheellista katsoa kuuluvan erillisille markkinoille. Kuluttaja, joka suunnittelee risteilyä kyseisellä alueella, olisi todennäköisesti valmis harkitsemaan risteilyjä myös muihin kohteisiin tai muista satamista ja valinta perustuu useisiin seikkoihin, kuten hintaan, johon nyt tutkittavana oleva toimenpide todennäköisesti vaikuttaa. Risteilyt ovat sen vuoksi osa laajempia markkinoita ja siltä osin kuin kyseiset verohelpotukset vapauttavat CIL:n kustannuksista, joista sen olisi yleensä vastattava rahoittaakseen taloudellisen toimintansa, tuki on omiaan vääristämään kilpailua kyseisillä markkinoilla.

(111) Jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kohdistuvien vaikutusten osalta komissio on ottanut huomioon sen, että Le Levant -aluksen risteilytarjonta oli suunnattu pääasiassa Pohjois-Amerikan markkinoille ja CIL toimi sen vuoksi yhteistyössä erään pohjoisamerikkalaisen matkatoimiston kanssa ja oli antanut risteilyjen markkinoinnin ja myynnin tämän vastuulle. Komissio toteaa kuitenkin, ettei ole poissuljettua, että tuet voivat vääristää kilpailua, vaikka edunsaajayritys vie lähes koko tuotantonsa yhteisön ulkopuolelle. ⁽³⁶⁾ Vaikuttaa lisäksi siltä, että risteilyjä markkinoitiin tietyssä määrin myös Euroopassa.

(112) Kyseinen toimenpide on sen vuoksi omiaan vääristämään kilpailua ja vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

⁽³¹⁾ Ks. esimerkiksi asiat C-241/94, *Ranska v. komissio*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 26.9.1996 (Kok. 1996, s. I-4551) ja C-200/97, *Ecotrade v. Altiforni e Ferriere di Servola*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 1.12.1998 (Kok. 1998, s. I-7907).

⁽³²⁾ Ks. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio asiassa T-308/00, *Salzgitter v. komissio* (Kok. 2004, s. II-1933,38 kohta).

⁽³³⁾ Ks. johdanto-osan 10 kappale.

⁽³⁴⁾ Ks. asia C-156/98, *Saksa v. komissio*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 19.9.2000 (Kok. 2000, s. I-6857,30 kohta), ja mainittu oikeuskäytäntö.

⁽³⁵⁾ Ks. asia 730/79, *Philip Morris v. komissio*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.9.1980 (Kok. 1979, s. 2671,11 ja 12 kohta).

⁽³⁶⁾ Asia C-142/87, *Belgia v. komissio*, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.3.1990 (Kok. 1990, s. I-959, 35 kohta).

2.5 Tuki-intensiteetti

- (113) Komissio katsoo, että tuki kattaa kaikki verosäästöt, jotka sijoittajat olivat siirtäneet osakkuusyhtiöilleen pääomankorotuksina, jotka ne olivat sitoutuneet tekemään liittyessään Le Levant -aluksen rahoitusjärjestelyyn.
- (114) Ranskan viranomaiset ovat ilmoittaneet, etteivät ne pysty laskemaan verosäästöjä tutkimatta tapauskohtaisesti kunkin sijoittajan verotilannetta.
- (115) Komissio katsoo kuitenkin, ettei se pidä tarpeellisena tuen tarkan määrän laskentaa, vaan edellyttää ainoastaan sen laskentaperusteiden ilmoittamista. Rajoittamatta millään tavoin tuen kokonaisuuden laskentaa komissio toteaa, että pankin tyypillisen sijoittajaprofiilin perusteella laatimien arvioiden mukaan⁽³⁷⁾ jo pelkästään aluksen ostohinnan alentamisen ansiosta saadut verosäästöt mahdollistaisivat 278 506 Ranskan frangin pääomasijoitukset kutakin kahden osuuden erää kohden eli sijoittajille myytyjen 738 osuuden osalta yhteensä 102 490 200 Ranskan frangia. Tämä merkitsee, että tuen intensiteetti suhteessa aluksen hintaan on noin 44,8 prosenttia.

3. Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille

Sovellettava säädös

- (116) Koska komissio on todennut kyseisen toimenpiteen perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi, on aiheellista selvittää, soveltuuko tuki yhteismarkkinoille. Komissio toteaa menettelyn aloittamisesta tekemissään päätöksissä, että sen näkemyksen mukaan tuki on arvioitava direktiivin 90/684/ETY kannalta ja tuen tarkoituksen vuoksi erityisesti kyseisen direktiivin 7 artiklan 4 kohdan kannalta.⁽³⁸⁾ Ranskan viranomaiset ja asianomaiset ovat kiistäneet kyseisen oikeusperustan sovellettavuuden IV ja V osassa mainituista syistä. Aluksi onkin syytä perustella oikeusperustan valinta.
- (117) Tammikuun 27 päivänä 1993 tehdyssä komission päätöksessä komissio ilmoitti, ettei se vastusta Pons-lain nojalla myönnettyä valtiontukea. Päätöksessä säädetään nimenomaisesti, että ”tarkasteltavana olevien tukien sovel-

tamisessa on noudatettava tiettyjä toimialoja koskevia yhteisön oikeuden säännöksiä ja puitteita”. Kyseistä päätöstä ei sen vuoksi sovelleta nyt tarkasteltavaan tukeen, koska kyse on direktiivin 90/684/ETY soveltamisalaa kuuluvasta tuesta.

- (118) Ranska ja asianomaiset väittävät, että direktiiviä 90/684/ETY voidaan soveltaa vain laivanrakennustelakan hyväksi myönnettäviin tukiin eikä direktiiviä 90/684/ETY voida soveltaa tähän asiaan, koska komissio ei ole määrittänyt etua, jonka Le Levant -aluksen rakentanut telakka olisi saanut. Komissio ei yhdy tähän näkemykseen. Direktiivin 90/684/ETY 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että direktiivi koskee ”kaikkia laivanvarustamoille tai kolmansille osapuolille tarkoitettuja tukimuotoja, jotka ovat käytettävissä laivanrakennukseen tai muuntamiseen myönnettävänä tukena”. Direktiivin 90/684/ETY soveltamisen kannalta ratkaiseva tekijä onkin tuen tarkoitus eikä niinkään tuensaaja, sillä direktiiviä 90/684/ETY sovelletaan laivanrakennukseen myönnettäviin tukiin eikä laivanrakennustelakoihin. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö vahvistaa tämän tulkinnan. Vastatessaan väitteeseen, jonka mukaan direktiivin 90/684/ETY puitteissa olisi otettava huomioon ainoastaan alusten tuotantoon käytettävissä olevat tuet eikä alusten liikennöintiin käytettäviä tukia, yhteisöjen tuomioistuin totesi, että direktiivin säännöksiä sovelletaan ”paitsi suoraan telakoille myönnettäviin tuotantotukimuotoihin, myös 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tukiin, sillä 3 artiklan 2 kohta koskee kaikkia laivanvarustamoille tai kolmansille tarkoitettuja tukimuotoja, jotka ovat käytettävissä laivanrakennukseen tai muuntamiseen myönnettävänä tukena”.⁽³⁹⁾
- (119) Komissio vahvistaa sen vuoksi, että tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille on arvioitava direktiivin 90/684/ETY kannalta.

Arviointi tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille

- (120) Direktiivin 90/684/ETY 4 artiklan 7 kohdan mukaisesti laivanrakennukseen ja -jalostukseen liittyviä tukia, jotka on myönnetty kehitysapuna kehitysmaalle, voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina, jos ne ovat OECD:n työryhmän N:o 6 laivavientiluottoja koskevan järjestelyn 6, 7 ja 8 artiklan tulkintaa koskevan sopimuksen määräysten mukaisia tai mainitun sopimuksen myöhempien lisäysten tai korjausten mukaisia, jäljempänä ”OECD:n perusteet”.

⁽³⁷⁾ Ks. 6 päivänä joulukuuta 2006 tehty täydentävä päätös, 72 kohta.

⁽³⁸⁾ Direktiivin 90/684/ETY voimassaolo päättyi 31 päivänä joulukuuta 1997. Valtiontuen sääntöjenvastaisuuden arvioinnissa sovellettavien sääntöjen määrätymisestä annetun komission ilmoituksen (EYVL C 119, 22.5.2002, s. 22) mukaan sitä voidaan kuitenkin edelleen soveltaa tämän asian arviointiin, sillä sen säännökset olivat voimassa tuen myöntämisen aikaan.

⁽³⁹⁾ Yhdistetyt asiat C-356/90 ja C-180/91, *Belgia v. komissio*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 18.5.1993 (Kok. 1993, s. I-2323,14 kohta).

- (121) Kuten komissio ilmoitti jäsenvaltioille 3 päivänä tammikuuta 1989 päivätyllä kirjeellä SG (89) D/311, kehitystukihankkeiden on täytettävä seuraavat OECD:n perusteet:
- alukset eivät saa liikennöidä mukavuuslipun alla;
  - siinä tapauksessa, että tukea ei voida luokitella OECD:n tarkoittamaksi julkiseksi kehitystueksi, tuen myöntäjän on vahvistettava, että tuki on osa hallitusten välistä sopimusta;
  - tuen myöntäjän on annettava riittävät vakuudet siitä, että todellisen omistajan vakinainen kotipaikka on tuensaajavaltiossa, ja että tuensaajayritys ei ole ulkomaisen yhtiön ei-toimiva tytäryhtiö (maita, jotka voivat saada tukea, ovat paitsi OECD:n luokituksen mukaiset kehitysmaat, myös kaikki Euroopan unioniin kuuluvat merentakaiset maat ja alueet, mukaan lukien Ranskan merentakaiset alueet);
  - tuensaajan on sitouduttava olemaan myymättä laivaa ilman viranomaisten hyväksyntää.
- (122) Myönnettävän tukeen on lisäksi sisällyttävä vähintään 25 prosentin lahjaosuus.
- (123) Kuten edellä mainittiin, komissio tarkistaa myös, että hanke sisältää konkreettisen kehitysosuuden. Yhteisöjen tuomioistuimen ⁽⁴⁰⁾ mukaan komission on syytä tarkistaa erikseen, että hanke sisältää kehitysosuuden ja noudattaa OECD:n perusteita. Komissio tarkistaa sen vuoksi tukea arvioidessaan, että hankkeilla on konkreettinen kehitystavoite ja että ne eivät olisi toteuttamiskelpoisia ilman tukea (eli tuki on välttämätöntä).
- (124) Kuten komissio toteaa menettelyn aloittamisesta tekemissään päätöksissä, kyseinen tuki täyttää OECD:n perusteet seuraavista syistä:
- Le Levant -aluksella liikennöidään Ranskan lipun alla. Sen vuoksi edellytys, jonka mukaan aluksella ei saa liikennöidä mukavuuslipun alla, täyttyy.
- Saint-Pierren ja Miquelonin saaristo sisältyy jäsenvaltioille osoitetun komission kirjeen SG (89) D/311 liitteenä olevaan luetteloon maista, jotka voivat saada kehitystukea.
- Komissio toteaa, että CIL:stä on tarkoitus tulla järjestyksen päätyttyä aluksen ainoa omistaja ja CIL käyttää välivaiheen aikana alusta liiketoimissaan tosiasiallisen omistajan tavoin. Komissio katsoo omistajan asuinpaikkaa koskevan edellytyksen osalta, että CIL on syytä katsoa Le Levant -aluksen varsinaiseksi omistajaksi. ⁽⁴¹⁾ CIL:n päätoimipaikka sijaitsee Wallisissa ja Futunassa. Kyseinen saaristo ei ole tuensaajamaa (joka on Saint-Pierre ja Miquelon). Koska molemmat saaristot sisältyvät kuitenkin komission luetteloon maista, jotka voivat saada kehitystukea, komissio ei esitä vastalauseita tämän seikan vuoksi. CIL ei ole myöskään ulkomaisen yhtiön ei-toimiva tytäryhtiö.
  - Alusta ei voida jälleenmyydä ilman Ranskan viranomaisten suostumusta, sillä tuki myönnetään sillä ehdolla, että CIL liikennöi aluksella käytännössä vähintään viisi vuotta pääasiassa Saint-Pierren ja Miquelonin saaristoon suuntautuvilla ja sieltä lähtevillä reiteillä.
  - Tuki-intensiteetti on yli 25 prosenttia (ks. johdanto-osan 115 kappale).
- (125) Komissio tarkistaa myös, että tuki sisältää kehitysosuuden eli on omiaan edistämään tuensaaja-alueen kehitystä. Tässä analyysissä on otettava huomioon kyseisen alueen erityisolosuhteet ja -tarpeet. Ranskan viranomaiset ovat korostaneet, että Saint-Pierren ja Miquelonin talous oli erityisen vaikeassa tilanteessa tuen myöntämisen aikaan. Saaristo on ollut perinteisesti riippuvainen teollisesta kalastuksesta. Alan äkillinen ja jyrkkä romahdus vuonna 1993, jolloin Kanadan ja Ranskan välinen kalastusoi-keuksia koskeva riita-asia ratkaistiin Ranskan kannalta epäsuotuisalla tavalla, ja Kanadan asettama turskan pyyntikielto ovat nostaneet esiin voimakkaan tarpeen alueen talouden suuntaamiseen uusille alueille. Saariston ja sen väestön pieni koko, suhteellisen syrjäinen sijainti ja talouden rajoittuneisuus kaventavat huomattavasti mahdollisuuksia uudelleensuuntaamiseen. Talouden monipuolistaminen matkailun avulla hyödyntäen alueen koskemattomaa luontoa ja sen läheistä sijaintia Pohjois-Amerikan mantereeseen kanssa näytti mielenkiintoisimmalta toimintalinjalta. Koska Saint-Pierre ja Miquelon ei voi tarjota matkailijoille pitkäaikaisia oleskeluja, saaristoa päätettiin pyrkiä kehittämään risteilysatamana.

⁽⁴⁰⁾ Asia C-400/92, *Saksa v. komissio*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 5.10.1994 (Kok. 1994, s. I-4701).

⁽⁴¹⁾ Tämä näkemys vastaa edellä mainitussa asiassa "Renaissance" esitettyä näkemystä.

- (126) Ranskan viranomaiset esittivät menettelyn aloittamisesta 2 päivänä joulukuuta 1999 tehdyn päätöksen jälkeen huomautuksia. Niissä viranomaiset totesivat, että Le Levant -aluksen liikennöinti oli omiaan edistämään Saint-Pierren ja Miquelonin saariston kehitystä erityisesti uusien työpaikkojen luomisen ja liikennöinnistä alueella aiheutuvien menojen kautta.
- (127) Komissio totesi kuitenkin päätöksessä 2001/882/EY, ettei hanketta voida katsoa kehityshankkeeksi. ⁽⁴²⁾ Tämä arviointi perustui erityisesti seuraaviin, tuen taloudellisia vaikutuksia koskeviin päätelmiin:
- Komissio katsoi käytettävissään olleiden tietojen perusteella, että Le Levant -aluksen liikennöinnin taloudelliset vaikutukset voitiin arvioida 5,52 miljoonaksi Ranskan frangiksi eli noin 0,84 miljoonaksi euroksi vuosina 1999–2001.
  - Välittömien työpaikkojen luomisen osalta komissio totesi, ettei tästä ollut esitetty mitään näyttöä, sillä Ranskan viranomaisten antamissa tiedoissa mainittiin vain, että ”neljää saaristossa asuvaa entistä kalastajaa on koulutettu työskentelemään aluksella”.
  - Saariston infrastruktuurien kehittämiseen kohdistuvista vaikutuksista ja muiden risteily-yritysten saapumiseen liittyvistä välillisistä vaikutuksista komissio on todennut, että Ranskan viranomaisten väitteiden tueksi ei ole esitetty määrällisiä tietoja eikä kyseisiä vaikutuksia ollut tarpeen ottaa huomioon Le Levant -aluksen hyväksi toteutetun tukitoimenpiteen arvioinnissa.
- (128) Nämä päätelmät perustuivat luonnollisesti tietoihin, jotka komissiolla oli käytettävissään päätöksen tekemisen aikaan. Kuten edellä mainitussa asiassa C-394/01 nostetun kumoamiskanteen ⁽⁴³⁾ seurauksena annetusta yhteisöjen tuomioistuimen tuomiosta ilmenee, komissio voi perustaa päätöksensä vain seikkoihin, jotka sillä oli tiedossaan 2 päivänä joulukuuta 1999 aloitetun muodollisen tutkintamenettelyn aikana. Tämän vuoksi ne tiedot, jotka Ranskan viranomaiset esittivät vasta yhteisöjen tuomioistuimessa meneillään olleen oikeudenkäynnin kuluessa, jätettiin tutkimatta.
- (129) Uusissa huomautuksissa, jotka Ranskan viranomaiset ja asianomaiset esittivät 6 päivänä joulukuuta 2006 tehdyn komission täydentävän päätöksen jälkeen, annettiin kuitenkin tietoja, joita komissiolla ei ollut päätöksen 2001/882/EY tekemisen aikaan ja jotka antavat erilaisen kuvan Le Levant -aluksen liikennöinnin taloudellisista vaikutuksista.
- (130) Työpaikkojen luomisen osalta Ranskan viranomaiset ilmoittavat huomautuksissaan, että Le Levant -alukselle on palkattu vuoden 1999 ja 25 päivän heinäkuuta 2001 välisenä aikana vähintään 14 Saint-Pierren ja Miquelonin saaristosta lähtöisin olevaa henkilöä. Näiden merellä työskentelevien henkilöiden lisäksi on otettava huomioon työpaikat, jotka luodaan maalla paikallisten tavarantoimittajien ja palveluntarjoajien käytön seurauksena. Ranskan viranomaisten arvion mukaan vuoden 1999 ja 25 päivän heinäkuuta 2001 välisenä aikana on luotu vähintään kymmenen työpaikkaa maalla Le Levant -aluksen liikennöinnin seurauksena. ⁽⁴⁴⁾
- (131) Ranskan viranomaisilta saatujen uusien tietojen mukaan Le Levant -aluksen liikennöinnistä Saint-Pierren ja Miquelonin saaristossa on aiheutunut 1,66 miljoonan euron *suorat menot* (jotka liittyvät aluksen muonitukseen, matkustajien kuljetuksiin jne.) vuosina 1999–2001. ⁽⁴⁵⁾
- (132) Toisin kuin komission käytettävissä vuonna 2001 olleista tiedoista, näistä uusista tiedoista saadaan näyttöä hankkeen seurauksena luotujen uusien työpaikkojen määrästä. Tätä määrällistä vaikutusta ei voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon alueen työmarkkinoiden rajallisuus ja kun luotujen työpaikkojen määrä suhteutetaan työnhakijoiden lukumäärään (409 henkilöä vuonna 1999). ⁽⁴⁶⁾ Tiedot osoittavat myös, että Le Levant -aluksen liikennöintiin liittyvät *suorat menot* Saint-Pierren ja Miquelonin saaristossa ovat noin kaksi kertaa suuremmat kuin summat, jotka komissio ottaa huomioon päätöksen 2001/882/EY perusteluissa ⁽⁴⁷⁾.
- ⁽⁴⁴⁾ Ranskan viranomaisten mukaan Le Levant -alukselle on palkattu 14–16 Saint-Pierren ja Miquelonin saariston asukasta aluksen viiden ensimmäisen toimintavuoden aikana (vuosina 1999–2003). Saman jakson aikana Le Levant -aluksen liikennöinnin seurauksena on luotu 11–12 työpaikkaa maalla. Oikeusvarmuuden periaatteeseen liittyvien näkökohtien vuoksi komissio ottaa kuitenkin tässä päätöksessä huomioon vain päätöstä 2001/882/EY edeltävään jaksoon liittyvät seikat. Komissio ottaa lisäksi huomioon vain alhaisimman työpaikkojen määrän.
- ⁽⁴⁵⁾ Kyseinen jakso kattaa koko vuoden 2001. Lisäksi on merkillepantavaa, että Ranskan viranomaiset arvioivat Le Levant -aluksen liikennöinnistä vuosina 2002 ja 2003 aiheutuneet *suorat menot* 1,66 miljoonaksi euroksi vuotta kohden eli noin 3,4 miljoonaksi euroksi aluksen viiden ensimmäisen toimintavuoden aikana.
- ⁽⁴⁶⁾ Työnhakijoiden lukumäärä 31 päivänä joulukuuta 1999 (Institut d'émission des départements d'outremer, rapporti ”Saint-Pierre-et-Miquelon en 1999”).
- ⁽⁴⁷⁾ Jaksolta 1999–2001 noin 1,66 miljoonaa euroa verrattuna noin 0,84 miljoonaan euroon (5,52 miljoonaan Ranskan frangiin), joka on komission päätöksessä 2001/882/EY esitetty arvio.

⁽⁴²⁾ Päätös 2001/882/EY, johdanto-osan 33 kappale.

⁽⁴³⁾ Ks. alaviite 5.

- (133) Näiden uusien tietojen perusteella voidaan todeta, että vaikka Le Levant -alukselle myönnetyn tuen taloudelliset vaikutukset ovat olleet rajallisia, ne ovat kuitenkin niin suuria, että ne ovat omiaan vaikuttamaan Saint-Pierren ja Miquelonin saariston talouskehitykseen.
- (134) Ranskan viranomaiset ovat myös todenneet, että tuki saattoi edistää myös yleisemmällä tasolla Saint-Pierren ja Miquelonin saariston kehitystä antamalla sysäyksen sen talouden välttämättömälle monipuolistamiselle. Komissio havaitsi tutkintamenettelyn aikana, että Saint-Pierren ja Miquelonin taloudelle on ollut vuoteen 1993 ominaista lähes täydellinen riippuvuus teollisesta kalastuksesta ja sen jälkeen julkisesta sektorista ja julkisista hankinnoista. ⁽⁴⁸⁾
- (135) Komissio myöntää, että yhtä suuri riippuvuus harvoista työllisyys- ja tulonlähteistä voi jarruttaa alueen kehitystä. Saint-Pierren ja Miquelonin saariston maantieteellisten erityispiirteiden ja sen sisämarkkinoiden suppeuden vuoksi komissio on tietoinen siitä, että talouden monipuolistaminen oli alueen kehityksen kannalta hyödyllinen toimenpide ja että matkailua voitiin pitää lupaavana monipuolistamismenetelmänä tuen myöntämisen aikaan. Komissio on Ranskan viranomaisten kanssa samaa mieltä myös siitä, että saariston koko heikentää mahdollisuuksia pitkäaikaisten oleskelujen tarjoamiseen matkailijoille, vaikka saariston sijainti on toisaalta otollinen risteilytoiminnan kehittämisen kannalta.
- (136) Komissio panee merkille, että Ranskan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan saaristossa käyneiden risteilymatkailijoiden määrä on vaihdellut suuresti tuen myöntämistä ja Le Levant -aluksen käyttöönottoa edeltäneinä vuosina mutta vakiintunut suhteellisen korkealle tasolle vuodesta 2000. ⁽⁴⁹⁾
- (137) Vaikka nämä Saint-Pierren ja Miquelonin saariston kehityksen kannalta myönteiset tekijät ovat kiistattomia, ne voivat vaikuttaa vähäisiltä, varsinkin kun ne suhteutetaan tuki-intensiteettiin. Komissio katsoo kuitenkin, että tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille on arvioitava suhteessa myönteiseen vaikutukseen, joka tuella voi olla Saint-Pierren ja Miquelonin saariston kehitykseen, ja siihen, missä
- määrin tuki vääristää jäsenvaltioiden välistä kauppaa. Komissio toteaa, että vaikka tuella on kiistatta tietynasteinen kielteinen vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, kuten 2.4 jaksossa osoitettiin, vaikutus jää todennäköisesti vähäiseksi asiaan liittyvien erityisolosuhteiden vuoksi. Komissio katsoo sen vuoksi erityisesti seuraavaa:
- Le Levant -alus on kapasiteetiltaan erittäin suppea alus, joka voi kuljettaa vain noin 95 matkustajaa, mikä rajoittaa luonnollisesti sen vaikutusta markkinoihin.
  - Le Levant -aluksen risteilytarjonta Saint-Pierren ja Miquelonin saaristosta liikennöitävillä reiteillä (eli yhteisön vesien ulkopuolella) oli suunnattu pääasiassa Pohjois-Amerikan markkinoille ⁽⁵⁰⁾ sekä CIL:n luomien markkinointiverkoston että saariston maantieteellisen sijainnin osalta, sillä aluetta voidaan pitää varsinaisena risteilyjen solmukohtana (se sijaitsee noin 4 600 kilometrin etäisyydellä Pariisista mutta vain 25 kilometrin etäisyydellä Kanadan rannikolta). ⁽⁵¹⁾
  - Komissio toteaa myös, että sille toimitettujen tietojen mukaan yksikään muu yhteisöön sijoittautunut toimija ei tarjoa eikä ole tarjonnut kyseisen jakson aikana risteilyjä Saint-Pierren ja Miquelonin saaristossa. Le Levant -aluksella järjestetyt risteilyt, jotka tarjoavat samalla kertaa sekä ylellisyyttä että ainutlaatuisia matkakohteita, oli suunnattu mitä ilmeisimmin vain erittäin suppealle ja Euroopassa vähemmän kehittyneelle risteilyjen markkinasegmentille.
- (138) Komissio toteaa edellä esitetyn perusteella, että nyt tarkasteltava tuki on omiaan vaikuttamaan myönteisesti Saint-Pierren ja Miquelonin saariston kehitykseen edistämällä työpaikkojen luomista ja alueen talouden monipuolistamista, ja vaikka tämä vaikutus on vähäinen, se on suurempi kuin tuesta todennäköisesti aiheutuva jäsenvaltioiden välisen kaupan vääristyminen.

⁽⁴⁸⁾ Vuonna 1999 viranomaisten mittavaa tukea saaneiden rakennus- ja kalastusalojen osuus työllisyydestä oli 63,8 prosenttia. Virkamiesten osuus työvoimasta oli 25,8 prosenttia (Institut d'émission des départements d'outremer, raportti "Saint-Pierre-et-Miquelon en 1999").

⁽⁴⁹⁾ Risteilymatkailijoiden lukumäärä oli 2 134 vuonna 1995, 820 vuonna 1996, 785 vuonna 1997, 2 123 vuonna 1998, 428 vuonna 1999, 3 242 vuonna 2000 ja 2 474 vuonna 2001. Lisäksi on merkillepantavaa, että matkailijoiden määrä on pysynyt suurena Le Levant -aluksen koko toiminta-ajan, sillä se oli 5 120 vuonna 2002 ja 3 022 vuonna 2003.

⁽⁵⁰⁾ Pankin ja CIP:n Ranskan viranomaisille esittämästä lupahakemuksesta ilmenee, että Le Levant -hanke riippui "suurelta osin CIP:n ja Travel Dynamicsin [...], joka on risteilyjen järjestämiseen erikoistunut pohjoisamerikkalainen matkanjärjestäjä, välille luoduista yhteyksistä". CIP korostaa, että Le Levant -hanke perustuu kokemuksiin, jotka se on saanut ensimmäisestä aluksestaan Ponantista, jonka "valtaosin pohjoisamerikkalainen asiakaskunta tulee nykyisin pääosin Travel Dynamicsin kanssa muodostetun yhteistyökumppanuuden kautta". CIP toteaa lisäksi, että se on osoittanut "kykenevänsä houkuttelemaan ranskalaiselle alukselle pohjoisamerikkalaisia asiakkaita". Institut d'émission d'outre-mer -instituutin raportista "Saint-Pierre-et-Miquelon en 1999" (s. 37) ilmenee lisäksi, että vuonna 1999 kyseistä kohdetta myyneistä matkanjärjestäjistä 11 oli pohjoisamerikkalaisia mutta vain kaksi ranskalaista.

⁽⁵¹⁾ Komissio totesi jo yrityskeskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi 24 päivänä heinäkuuta 2002 tekemässään päätöksessä 2003/66/EY (asia COMP/M.2706 – Carnival Corporation / P & O Princess, EUVL L 248, 30.9.2003, s. 1), että risteilymarkkinat olivat pääosin kansalliset.

- (139) Komissio toteaa myös, että tuki on välttämätöntä. Aluksen liikennöinnistä Saint-Pierren ja Miquelonin saaristosta Ranskan viranomaisten hyväksymän järjestelyn mukaan laadittujen kannattavuusnäkyvien perusteella voitiin päätellä, että tuki oli ainoa keino varmistaa hankkeen kannattavuus. Le Levant -aluksen rakennus- ja liikennöinti-hanketta ei sen vuoksi olisi voitu toteuttaa ilman tukea.
- (140) Komissio toteaa edellä esitettyjen syiden perusteella, että Le Levant -alukselle myönnetty tuki sisältää kehitysosuuden.

VIII PÄÄTELMÄT

- (141) Komissio toteaa, että Ranska on pannut kyseisen tuen täytäntöön sääntöjenvastaisesti ja rikkonut siten perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohtaa. Komissio katsoo kuitenkin, että tuki on direktiivin 90/684/EY 4 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua kehitystukea ja soveltuu sen vuoksi yhteismarkkinoille,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki, jonka Ranska on toteuttanut Compagnie des Îles du Levant -yhtiön hyväksi Le Levant -risteilyaluksen rakentamisen yhteydessä, soveltuu yhteismarkkinoille.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2008.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 10 päivänä syyskuuta 2008,****Korean tasavallan käyttöön ottamia kosmeettisten tuotteiden, hajuvesien ja toalettiainemisteiden tuontia, jakelua ja mainontaa koskevia toimenpiteitä koskevan tutkimusmenettelyn päättämisestä**

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 4837)

(2008/747/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELYN TAUSTA

- (1) Eurooppalainen kosmetiikka- ja hajuvesivalmisteiden yhdistys (Colipa) teki 2 päivänä huhtikuuta 1998 asetuksen (EY) N:o 3286/94, jäljempänä 'asetus', 4 artiklan nojalla valituksen niiden jäsentensä puolesta, jotka harjoittavat tai haluaisivat harjoittaa vientiä Korean tasavaltaan.
- (2) Valituksen tekijä väitti, että kosmetiikkatuotteiden myyntiä yhteisöstä Korean tasavaltaan hankaloitettiin useilla asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla kaupan esteillä. Väitetyt kaupan esteet olivat seuraavat:
  - a) vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, jonka mukaan tuontikosmetiikan testauksen oli oltava Korean viranomaisten Koreassa suorittamaa;
  - b) hankala tuotteiden hallinnollinen seuranta, johon kuuluu luottamuksellisten liikeloudellisten tietojen toimittaminen Korean kosmetiikkateollisuuden liitolle;
  - c) syrjivä luvansaantimenettely mainontaa varten;

d) muut käytännöt: merkintäkäytännöt, EU:n kosmeettisten ainesosien luettelon tunnustamatta jättäminen, ostoksen mukana annettavan kylkiäisen kieltäminen sekä eräät mainontaan liittyvät vaikeudet.

- (3) Valituksen tekijä väitti myös, että nämä käytännöt aiheuttavat asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia.
- (4) Komissio päätti asetuksella perustettua neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan, että oli olemassa riittävästi näyttöä, jonka perusteella voitiin aloittaa tutkimusmenettely asiaan liittyvien oikeudellisten kysymysten ja tosiasioiden tarkastelemiseksi. Tutkimusmenettely aloitettiin 19 päivänä toukokuuta 1998 ⁽²⁾.

B. TUTKIMUSMENETTELYN PÄATELMÄT

- (5) Vuonna 1999 tutkimuksen tuloksena pääteltiin, että kyseinen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely oli sekä syrjivä että tarpeettoman hankala ja näin ollen rikkoi kaupan teknisistä esteistä tehdyn WTO:n sopimuksen (TBT-sopimus) 5 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohtaa pääasiassa siksi, että päinvastoin kuin tuontikosmetiikalta, korealaisilta tuotteilta ei edellytetty lupamenettelyä ennen niiden markkinoille saattamista. Pakollisen tietojen toimittamisen tuotteiden hallinnollista seuranta varten katsottiin tarpeettomasti lisäävän tuojien hallinnollista työtä ja olevan siksi TBT-sopimuksen 5 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan vastaista. Kosmetiikan mainontaa koskevan lainsäädännön tai sen täytäntöönpanon syrjivyydestä komissio ei löytänyt näyttöä. Muiden valituksessa mainittujen käytäntöjen osalta todettiin, että Korea oli jo muutanut merkintäsääntöjään ja tunnustanut EU:n luettelon. Ostoksen mukana annettavaa kylkiäistä koskevasta Korean säännöstä ei voitu valittaa, koska täydellinen kieltö oli voimassa myös joissakin jäsenvaltioissa. Tutkimuksessa todettiin myös, että jotkin tutkitut toimenpiteet olivat yhdessä aiheuttaneet tai uhkasivat aiheuttaa asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia vaikutuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 71.⁽²⁾ EYVL C 154, 19.5.1998, s. 12.

C. TUTKIMUKSEN JÄLKEINEN KEHITYS

- (6) Tutkimuksen jälkeen heinäkuun lopussa vuonna 1999 päästiin kirjeenvaihdolla sopimukseen tuontikosmetiikan testaamisen lopettamisesta.
- (7) Sitä ennen Korea otti käyttöön uuden kosmetiikkalain, joka säätelee kosmetiikan valmistusta, jakelua ja myyntiä. Siinä luodaan uusi kosmeettisten tuotteiden luokka ("terveysvaikutteinen kosmetiikka"), jota varten vahvistetut menettelyt ovat työläämpiä verrattuna "tavanomaista kosmetiikkaa" koskeviin menettelyihin. Komissio teki päätöksen⁽¹⁾ kaupan esteitä koskevan tutkimusmenettelyn lykkäämisestä seurataksaan uusien kosmetiikkasääntöjen toimivuutta ja hallinnointia. Vuonna 2000 uutta järjestelmää arvioitiin, ja alustavana päätelmänä todettiin, että järjestelmä on liian työläs ja mahdollisesti kauppaa rajoittava.
- (8) Korean viranomaisten kanssa käytyjen erinäisten neuvonpitojen jälkeen asiassa päästiin merkittävästi eteenpäin, kun Korean elintarvike- ja lääkeviranomaisen (KFDA) tarkisti kahteen otteeseen terveysvaikutteisen kosmetiikan tarkastussääntöjä. Vuoden 2003 muutoksella parannettiin hieman terveysvaikutteisen kosmetiikan tarkastuksia hyväksymällä *in vivo* -testitulokset sekä koko valmisteen tehokkuutta koskevat tiedot (tiettyjä aktiivisia ainesosia koskevien tietojen sijasta), jättämällä eräät tuotteet tehokkuustestauksen ulkopuolelle ja parantamalla ainesosaeritelmää. Vuonna 2004 hyväksytyllä muutoksella poistettiin stabiilisuustietoja koskeva vaatimus, parannettiin edelleen ainesosaeritelmää ja laadittiin luettelo ainesosista, joiden tehokkuutta ei tarvitse testata.
- (9) Jotkin kysymykset jäivät kuitenkin ratkaisematta, eivätkä EU-kosmetiikan tuojat edelleenkaan hyötynet useimmista kyseisillä muutoksilla aikaansaaduista parannuksista, koska käytännössä KFDA tulkitsi ja sovelsi Korean sääntöjä hyvin tiukasti.
- (10) Neljä vuotta keskeytyksettä jatkuneiden neuvottelujen jälkeen Korean viranomaiset ovat lopulta myöntyneet poistamaan jäljellä olevat Korean sääntöjen täytäntöönpanosta johtuvat esteet EU:n kosmetiikkatuotteiden tuonnille ja niiden myynnille Koreassa. Kyseisiin sitoumuksiin kuuluvat etenkin seuraavat seikat: a) määritellään tapauskohtaisesti (tarkistaminen mahdollista) ja ottaen huomioon tuote kokonaisuudessaan, antavatko kosmetiikkatuotteen merkinnät kuluttajalle sen käsityksen, että kyseessä on terveysvaikutteinen kosmetiikkatuote (minkä vuoksi sen tehokkuus on tarkastettava); b) tunnustetaan

valmiita tuotteita koskevat ennen ja jälkeen -vertailutestit (aiemmin vaadittujen lumeaineiden avulla tehtyjen vertailutestien sijasta); c) aiempaa kevyemmät menettelyt ryp-pyjenhikäisyvalmisteiden rekisteröinnissä ja markkinavai-vonnassa; d) vapautetaan saman linjan tuotteet tehokkuustietoja koskevasta vaatimuksesta; e) parannetaan terveysvaikutteisen kosmetiikan aktiivisten ainesosien hyväksynnän avoimuutta; f) poistetaan tuontikosmetiikkatuotteiden tulliselvityksiin liittyvä vaatimus luottamuksellisten tietojen toimittamisesta Korean kosmetiikkateollisuusyhdistykselle ja sitoudutaan noudattamaan määrääi-koja; g) kuullaan tuojia kosmetiikkatuotteita koskevan lainsäädännön ja hallinnollisten ohjeiden valmistelun, hyväksymisen ja soveltamisen yhteydessä. Valituksen tekijä (Colipa) pitää näitä sitoumuksia tyydyttävänä.

D. PÄÄTELMÄT JA SUOSITUKSET

- (11) Edellä esitetyn tarkastelun perusteella katsotaan, että tutkimusmenettely on johtanut tyydyttävään tilanteeseen niiden kauppaan kohdistuneiden esteiden osalta, joita Colipa tekemässään valituksessa väitti esiintyvän. Sen vuoksi tutkimusmenettely olisi päätettävä asetuksen 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (12) Neuvoa-antavaa komiteaa on kuultu tässä päätöksessä säädetyistä toimenpiteistä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Päätetään Korean tasavallan käyttöön ottamia kosmeettisten tuotteiden, hajuvesien ja toalettiainemisteiden tuontia, jakelua ja mainontaa koskevia toimenpiteitä koskeva tutkimusmenettely.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta
Peter MANDELSON
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 4, 9.1.2001, s. 29.

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 18 päivänä syyskuuta 2008,

triflumisolin jättämisestä sisällyttämättä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja kyseistä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 5075)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/748/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

asetuksen (EY) N:o 451/2000 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Triflumisolin osalta esittelevä jäsenvaltio oli Alankomaat, ja kaikki asiaa koskevat tiedot toimitettiin 4 päivänä tammikuuta 2006.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan neljäs alakohdan,

(4) Komissio tutki triflumisolin asetuksen (EY) N:o 1490/2002 11 a artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot ja komissio ovat tarkastelleet kyseistä ainetta käsittelevää tarkastelukertomusluonnosta elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa, ja komission tarkastelukertomus valmistui 20 päivänä toukokuuta 2008.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltio voi 12 vuoden kuluessa kyseisen direktiivin tiedoksi antamisesta sallia, että markkinoille saatetaan sellaisia kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät kyseisen direktiivin liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita ja jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, samalla kun kyseisiä tehoaineita tutkitaan vaiheittain työohjelman mukaisesti.

(5) Komitean tästä tehoaineesta tekemässä tutkimuksessa otettiin huomioon jäsenvaltioilta saadut huomautukset ja tultiin siihen tulokseen, että on olemassa selviä merkkejä siitä, että aineella voidaan olettaa olevan haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen ja että erityisesti käyttäjien ja työntekijöiden altistuminen on enemmän kuin 100 prosenttia hyväksyttävästä työntekijän altistumistasta.

(2) Komission asetuksissa (EY) N:o 451/2000⁽²⁾ ja (EY) N:o 1490/2002⁽³⁾ vahvistetaan direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman kolmannen vaiheen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä luettelo tehoaineista niiden arviointia ja mahdollista direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I sisällyttämistä varten. Luettelossa on mukana triflumisoli.

(6) Komissio pyysi ilmoittajaa toimittamaan triflumisolia koskevan tutkimuksen tuloksia koskevat huomautuksensa ja ilmoittamaan, aikooko se edelleen esittää tehoainetta koskevan hakemuksensa. Ilmoittajan toimittamat huomautukset on tutkittu huolellisesti. Esille tulleet huolta aiheuttavat kysymykset ovat ilmoittajan esittämistä perusteluista huolimatta kuitenkin jääneet ratkaisematta, eivätkä toimitettujen tietojen perusteella tehdyt arvioinnit ole osoittaneet, että triflumisolia sisältävien kasvinsuojeluaineiden voitaisiin odottaa yleisesti täyttävän ehdoteuissa käyttöolosuhteissa direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan vaatimukset.

(3) Triflumisolin vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön on arvioitu asetusten (EY) N:o 451/2000 ja (EY) N:o 1490/2002 säännösten mukaisesti ilmoittajan ehdottamien käyttötarkoitusten osalta. Lisäksi kyseisissä asetuksissa nimetään esittelijöinä toimivat jäsenvaltiot, joiden on toimitettava asiaa koskevat arviointikertomukset ja suosituksukset Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle

(7) Triflumisolia ei saisi tästä syystä sisällyttää direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.

(8) Olisi toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että triflumisolia sisältäville kasvinsuojeluaineille myönnetyt luvat peruutetaan tietyn ajan kuluessa eikä niitä uusita ja että tällaisille tuotteille ei myönnetä enää uusia lupia.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 55, 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ EYVL L 224, 21.8.2002, s. 23.

- (9) Lisäaika, jonka jäsenvaltio voi myöntää triflumisolia sisältävien kasvinsuojeluaineiden olemassa olevien varastojen hävittämiselle, säilyttämiselle, markkinoille saattamiselle ja käytölle, olisi rajattava 12 kuukauteen niin, että olemassa olevia varastoja voitaisiin käyttää enää yhtenä kasvukautena, millä varmistetaan, että triflumisolia sisältäviä kasvinsuojeluaineita on saatavilla 18 kuukauden ajan tämän päätöksen hyväksymisestä.
- (10) Tällä päätöksellä ei rajoiteta mahdollisuutta esittää direktiivin 91/414/EY 6 artiklan 2 kohdan ja yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston direktiivin 91/414/ETY soveltamiseksi siltä osin kuin on kyse direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun työohjelmaan kuuluneiden mutta direktiivin liitteeseen I sisällyttämättömien tehoaineiden tavanomaisesta ja nopeutetusta arviointimenettelystä 17 päivänä tammikuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 33/2008 ⁽¹⁾ mukainen hakemus triflumisolin mahdolliseksi sisällyttämiseksi kyseisen direktiivin liitteeseen I.
- (11) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Triflumisolia ei sisällytetä tehoaineena direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) triflumisolia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan viimeistään 18 päivänä maaliskuuta 2009;
- b) triflumisolia sisältäville kasvinsuojeluaineille ei myönnetä lupia eikä niiden lupia uusita tämän päätöksen julkaisemispäivästä lähtien.

3 artikla

Jäsenvaltioiden direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti myöntämän lisäajan on oltava mahdollisimman lyhyt, ja määräajan on päättyttävä viimeistään 18 päivänä maaliskuuta 2010.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta

Androulla VASSILIOU

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 15, 18.1.2008, s. 5.

III

(Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset)

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN V OSASTOA
SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

NEUVOSTON YHTEINEN TOIMINTA 2008/749/YUTP,

hyväksytty 19 päivänä syyskuuta 2008,

Euroopan unionin sotilaallisesta koordinoitimesta Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauseلمان 1816 (2008) tukemiseksi (EU NAVCO)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 14 artiklan, 25 artiklan kolmannen alakohdan ja 28 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 2 päivänä kesäkuuta 2008 Somalian tilannetta koskevan päätöslauseلمان 1816 (2008), jossa se ilmoitti olevansa huolestunut siitä, että merirosvous ja laivoihin kohdistuneet aseelliset ryöstöt haittaavat humanitaarisen avun toimittamista perille Somaliassa, vaarantavat meren kauppareittien turvallisuuden ja ovat uhka kansainväliselle merenkululle. Turvallisuusneuvosto kehotti erityisesti niitä valtioita, jotka haluavat käyttää Somalian rannikon lähivesillä olevia merireittejä, vahvistamaan ja koordinoimaan yhteistyössä siirtymäkauden liittohallituksen kanssa toimia, joilla ehkäistään merirosvousta ja merellä tapahtuvia aseellisia ryöstöjä. Turvallisuusneuvosto antoi niille valtioille, jotka tekevät yhteistyötä siirtymäkauden liittohallituksen kanssa ja joiden nimet siirtymäkauden liittohallitus on edeltä käsin ilmoittanut Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille, luvan kuuden kuukauden ajan päätöslauseلمان hyväksymisestä käydä Somalian aluevesillä ja käyttää kaikkia tarvittavia keinoja merirosvouksen ja merellä tapahtuvien aseellisten ryöstöjen estämiseksi sovellettavaa kansainvälistä oikeutta noudattaen. Turvallisuusneuvosto kehotti lisäksi osallistuvia valtioita huolehtimaan edellä olevien määräysten perusteella toteuttamiensa toimenpiteiden koordinoinnista.
- (2) Neuvosto antoi 26 päivänä toukokuuta 2008 päätelmät, joissa se ilmaisi olevansa huolestunut Somalian rannikon lähivesillä lisääntyneistä merirosvohyökkäyksistä, jotka haittaavat humanitaarisia toimia ja kansainvälistä meriliikennettä alueella ja osaltaan jatkuvasti loukkaavat Yhdistyneiden Kansakuntien asettamaa asevientikieltoa. Neuvosto oli myös tyytyväinen eräiden EU:n jäsenvaltioiden aloitteisiin, joiden tarkoituksena on suojella Maailman

elintarvikeohjelman aluksia. Neuvosto piti tärkeänä, että kansainvälinen yhteisö osallistuisi laajemmin alusten saatamiseen humanitaarisen avun toimittamisen turvaamiseksi Somalian väestölle.

- (3) Neuvosto pyysi 16 päivänä kesäkuuta 2008 neuvoston pääsihteeristöä ja komissiota tarkastelemaan mahdollisia vaihtoehtoja kaikkien 26 päivänä toukokuuta annettuihin päätelmiin sisältyvien sitoumusten täytäntöönpanemiseksi ja sitä, miten YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauseلمان 1816 (2008) täytäntöönpanoon voidaan parhaiten osallistua.
- (4) Neuvosto hyväksyi 5 päivänä elokuuta 2008 kriisinhallinnan toimintaperiaatteet Euroopan unionin toimelle, jolla osallistutaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauseلمان 1816 (2008) täytäntöönpanoon.
- (5) On suotavaa, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauseلمان 1816 (2008) tukemiseksi toteutettavan Euroopan unionin sotilaallisen koordinoitimen poliittinen valvonta ja strategisen johto on poliittisten ja turvallisuusasioiden komitealla (PTK), joka tekee asiaankuuluvat päätökset Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 25 artiklan kolmannen alakohdan mukaisesti.
- (6) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot vastaavat toimintamenoista, jotka aiheutuvat tästä yhteisestä toiminnasta, jolla on sotilaallista merkitystä tai merkitystä puolustuksen alalla. Siitä huolimatta, että tässä yhteisessä toiminnassa tarkoitettu sotilaallisesta koordinoitimesta aiheutuva menosta ei säädetä Euroopan unionin sellaisten operaatioiden yhteisten kustannusten rahoituksen hallinnointijärjestelmän perustamisesta, joilla on sotilaallista merkitystä tai merkitystä puolustuksen alalla (jäljempänä 'Athene-järjestelmä'), 14 päivänä toukokuuta 2007 tehdystä neuvoston päätöksessä 2007/384/YUTP⁽¹⁾, on suotavaa, että tästä koordinoitimesta aiheutuvia menoja hallinnoidaan tässä tapauksessa poikkeuksellisesti mainittua päätöstä noudattaen.

⁽¹⁾ EUVL L 152, 13.6.2007, s. 14.

(7) Rahoitusohje EU:n sotilaallisen koordinoititoinen yhteisiä kustannuksia varten on paras nykyarvio eikä vaikuta lopullisiin lukuihin talousarviossa, joka on hyväksytävällä päätöksessä 2007/384/YUTP vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

(8) EU:sta tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 6 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu niiden Euroopan unionin päätösten ja toimien valmisteluun ja täytäntöönpanoon, joilla on merkitystä puolustuksen alalla. Tanska ei osallistu tämän yhteisen toiminnan täytäntöönpanoon eikä näin ollen osallistu EU:n sotilaallisen koordinoititoinen rahoittamiseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN TOIMINNAN:

1 artikla

Tavoite

Euroopan unioni toteuttaa sotilaallisen koordinoititoinen nimeltä EU NAVCO Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauseلمان 1816 (2008) tukemiseksi.

2 artikla

Toimeksianto

1. Euroopan unionin sotilaallisen koordinoititoinen tarkoituksena on 1 artiklassa vahvistetun tavoitteen mukaisesti antaa tukea niiden jäsenvaltioiden toimille, jotka käyttävät sotilaallisia voimavaroja operaatioalueella, näiden voimavarojen saatavuuden ja operatiivisen toiminnan parantamiseksi muun muassa perustamalla Brysseliin koordinoititoinen, jäljempänä 'EU:n koordinoititoinen'.

2. Tämän toimeksiannon toteuttamiseksi EU:n koordinoititoinen suorittaa ne tehtävät, jotka sisältyvät neuvoston hyväksymään täytäntöönpanosuunnitelmaan.

3 artikla

EU:n koordinoititoinen johtajan nimittäminen

Nimitetään Andrès A. BREJO CLAÛR EU:n koordinoititoinen johtajaksi.

4 artikla

EU:n koordinoititoinen perustaminen

EU:n koordinoititoinen sijaitsee Brysselissä.

5 artikla

EU:n sotilaallisen koordinoititoinen täytäntöönpanosuunnitelma ja toiminnan aloittaminen

1. Hyväksytään EU NAVCO:n täytäntöönpanosuunnitelma.

2. EU:n sotilaallinen koordinoititoinen käynnistetään päivänä, jona neuvosto hyväksyy tämän yhteisen toiminnan.

6 artikla

Poliittinen valvonta ja strateginen johto

1. PTK vastaa neuvoston johdolla EU:n sotilaallisen koordinoititoinen poliittisesta valvonnasta ja strategisesta johdosta. Neuvosto valtuuttaa täten PTK:n tekemään asiaankuuluvat päätökset Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 25 artiklan mukaisesti. Tämä valtuutus sisältää erityisesti tarvittavan toimivallan tehdä muutoksia täytäntöönpanosuunnitelmaan. Valtuutukseen sisältyy myös tarvittava toimivalta tehdä myöhemmin päätöksiä, jotka koskevat EU:n koordinoititoinen johtajan nimittämistä. EU:n sotilaallisen koordinoititoinen tavoitteita ja sen päättämistä koskeva päätösvalta kuuluu edelleen neuvostolle, jota avustaa korkeana edustajana toimiva pääsihteeri.

2. PTK antaa neuvostolle selvityksen säännöllisin väliajoin.

3. EU:n koordinoititoinen johtaja antaa PTK:lle säännöllisin väliajoin tilanneselvityksen EU:n sotilaallisen koordinoititoinen toteuttamisesta. PTK voi tarvittaessa kutsua EU:n koordinoititoinen johtajan kokouksiinsa.

7 artikla

Sotilaallinen johto

1. Euroopan unionin sotilaskomitea (EUSK) valvoo, että EU:n koordinoititoinen johtajan vastuulla toteutettava sotilaallinen koordinoititoinen pannaan täytäntöön asianmukaisesti.

2. EU:n koordinoititoinen johtaja toimittaa säännöllisin väliajoin tilanneselvityksen EUSK:lle, joka voi kutsua koordinoititoinen johtajan tarvittaessa kokouksiinsa.

3. EUSK:n puheenjohtaja on EU:n koordinoititoinen johtaja ensisijainen yhteyshenkilö.

8 artikla

Euroopan unionin toiminnan johdonmukaisuus

1. Puheenjohtajavaltio, korkeana edustajana toimiva pääsihteeri, EU:n koordinoititoinen johtaja sekä operaatioalueella sotilaallisia voimavaroja käyttävät jäsenvaltiot varmistavat tämän yhteisen toiminnan täytäntöönpanoon liittyvien toimiensa tiiviin yhteensovittamisen.

2. Jäsenvaltioita pyydetään erityisesti toimittamaan koordinoituihin tietoihin operatiivisesta toiminnastaan operaatio-alueella sekä alueella vallitsevasta tilanteesta, mukaan lukien kauppa-alusten kanssa käyty tietojenvaihto.

9 artikla

Suhteet Yhdistyneisiin Kansakuntiin, Afrikan unioniin, Kansainväliseen merenkulkujärjestöön ja muihin toimijoihin

1. Korkeana edustajana toimiva pääsihteeri toimii Afrikan unioniin nimitetyn Euroopan unionin erityisedustajan avustamana tiiviissä yhteistyössä puheenjohtajavaltion kanssa ja ollen yhteydessä EU:n koordinoituihin tietoihin johtajaan Yhdistyneiden kansakuntien ja Afrikan unionin ensisijaisena yhteyshenkilönä.

2. Operatiivisella tasolla EU:n koordinoituihin tietoihin johtaja toimii erityisesti varustamoja edustavien järjestöjen, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteeristön asianomaisten osastojen, Maailman elintarvikeohjelman, Kansainvälisen merenkulkujärjestön ja OEF-operaation (Operation Enduring Freedom) puitteissa toimivan merivoimaosasto Combined Task Force 150:n ensisijaisena yhteyshenkilönä.

10 artikla

Tuki kolmansille valtioille

1. PTK voi valtuuttaa tapauskohtaisesti EU:n koordinoituihin tietoihin johtajan hoitamaan, samoin edellytyksin kuin jäsenvaltioiden osalta on säädetty, kolmansien valtioiden YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1816 (2008) täytäntöönpanemiseksi toteuttamien toimien koordinoiminnin kyseisten valtioiden esitettyä koordinoitua koskevan pyynnön.

2. Tätä varten EU:n koordinoituihin tietoihin johtajalla on valtuudet sopia hallinnollisista ja teknisistä järjestelyistä kyseisten valtioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

11 artikla

Vastuukysymykset

1. Henkilöstön jäsenen EU:n koordinoituihin tietoihin palvelukseen lähettänyt jäsenvaltio vastaa kaikkien tämän lähettämiseen liittyvien, asianomaisen henkilöstön jäsenen esittämien tai häntä koskevien valitusten käsittelystä. Kyseinen jäsenvaltio vastaa myös sellaisten menettelyjen vireille panosta, joihin mahdollisesti ryhdytään sen lähettämää henkilöstöä vastaan.

2. Jäsenvaltiot vastaavat kaikista valituksista, jotka jokin kolmas osapuoli on tehnyt ja jotka liittyvät jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten toteuttamiin merioperaatioihin kyseisten valtioiden osallistuessa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1816 (2008) täytäntöönpanoon.

12 artikla

Rahoitusjärjestelyt

1. Jäsenvaltiot vastaavat EU:n sotilaallisen koordinoituihin tietoihin seuraavista yhteisistä kustannuksista bruttokansantulon mukaan määräytyvän asteikon mukaisesti:

— viestintäkulut,

— kuljetus- ja matkakustannukset,

— hallintokulut.

2. Näiden yhteisten kustannusten rahoitusta hallinnoidaan Athene-järjestelmän mukaisesti.

3. Rahoitusohje EU:n sotilaallisen koordinoituihin tietoihin yhteisiä kustannuksia varten on 60 000 euroa. Päätöksen 2007/384/YUTP 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu rahoitusohjeen prosenttiosuus on 30 prosenttia.

13 artikla

Tietojen luovuttaminen YK:lle ja muille kolmansille osapuolille

1. Korkeana edustajana toimivalla pääsihteerillä on valtuudet luovuttaa EU:n turvaluokiteltuja tietoja ja EU:n sotilaallista koordinoituihin tietoihin varten laadittuja asiakirjoja Yhdistyneille Kansakunnille ja muille tähän yhteiseen toimintaan osallistuville kolmansille osapuolille niitä kutakin vastaavan turvaluokittelutason mukaisesti neuvoston turvallisuussääntöjä noudattaen. ⁽¹⁾

2. Korkeana edustajana toimivalla pääsihteerillä on valtuudet luovuttaa Yhdistyneille Kansakunnille ja muille tähän yhteiseen toimintaan osallistuville kolmansille osapuolille sellaisiin EU:n sotilaallista koordinoituihin tietoihin koskeviin neuvoston keskusteluihin liittyviä EU:n turvaluokittelemattomia asiakirjoja, joita koskee neuvoston työjärjestyksen 6 artiklan 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2001/264/EY. Tehty 19 päivänä maaliskuuta 2001, neuvoston turvallisuussääntöjen vahvistamisesta (EYVL L 101, 11.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2004/338/EY, Euratom. Tehty 22 päivänä maaliskuuta 2004, neuvoston työjärjestyksen vahvistamisesta (EUVL L 106, 15.4.2004, s. 22).

14 artikla

Voimaantulo ja päättäminen

1. Tämä yhteinen toiminta tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.
2. EU:n sotilaallinen koordinoitointitoimi päättyy neuvoston vahvistamana päivänä ja sitä arvioidaan uudelleen Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1816 (2008) voimassaolon päättyessä.
3. Tämä yhteinen toiminta kumotaan sinä päivänä, jona EU:n koordinoitintyöskentö lopettaa toimintansa, sanotun kuitenkin rajoittamatta päätöksen 2007/384/YUTP asiaa koskevien säännösten soveltamista.

15 artikla

Julkaiseminen

1. Tämä yhteinen toiminta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Myös PTK:n päätökset, jotka koskevat EU:n koordinoitintyöskentö johtajan tulevia nimityksiä, julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 19 päivänä syyskuuta 2008.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
B. KOUCHNER

OIKAISUJA**Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 913/2008, annettu 18 päivänä syyskuuta 2008, muna-alan vientitukien vahvistamisesta**

(Euroopan unionin virallinen lehti L 251, 19. syyskuuta 2008)

Sivu 21, johdanto-osan 5 kappale:

korvataan: "Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,"

seuraavasti: "Maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,"

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 914/2008, annettu 18 päivänä syyskuuta 2008, siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 251, 19. syyskuuta 2008)

Sivu 23, johdanto-osan 5 kappale:

korvataan: "Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,"

seuraavasti: "Maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,"

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.